ANUL X No. 2902 — Ediția de seară — SAMBATA 2 AUGUST 1897

Abonamente

Incep la 1 și 15 ale fie-cărei lunI și se plătesc înainte:

Un an în țară 30 lei; în străinătate 50 lei
Șase luni 15 „ „ „ 25 „
Trei luni 8 „ „ „ 13 „

Numărul 10 bani

In străinătate 15 bani

Adevĕrul

Să te ferești Romîne de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

Anunciurĭ

Se primesc direct la Administrația ziarului

Linia pagina IV-a . . . . lei 0.50 bani
„ „ III-a . . . . „ 2. „
„ „ II-a . . . . „ 3. „

La un mare număr de linii se fac reducții din tarif

Numărul 10 bani

Un număr vechiŭ 20 banĭ

Redacția
PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

Administrația
PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Șase paginĭ
la fie-care ediție

Regele și Presa

Reviŭ asupra acestuĭ subiect. Nu doară că articolul viitoruluĭ consul al Romînieĭ la Paris, constitue prin el însușĭ o amenințare, o primejdie, ci pentru că oglindește părerile patronilor aceleĭ gazete.

De o bucată de timp regele nu se maĭ jenează. El constată că este într'un sat fără de cînĭ și de aceea își afișează fără teamă ideile sale autoritare și reacționare. Deja în memoriile sale maltratează pe oamenii politicĭ și își scoate în relief voința sa, voință căreĭa îĭ se supun toțĭ politicianiĭ noștri. El se opune parlamentuluĭ ca să se dea în judecată cabinetul conservator de la 1876 și tot el este acela căruĭa îĭ revine meritul războĭuluĭ pentru independență. Tot în această scriere găsim că regele «blamează» pe cutare om politic și în special pe actualul săŭ prim-ministru, ignobilul între ignobilĭ, Dimitrie Sturdza. Acestea nu ajungeaŭ luĭ Carol I-iŭ și am văzut campania sa prin organul francez, campanie care tindea la absolutizmul *de fapt* al regalitățeĭ. In acest program de reforme reacționare intra firește și restrîngerea libertățeĭ preseĭ, asupra căreĭa revine azĭ organul francez al palatuluĭ.

In țara romînească, ast-fel s'aŭ falșificat toate așezămintele politice, că nu avem de cît o singură putere care se împotrivește regeluĭ și care-ĭ denunță toate apucăturile sale absolutiste. Această putere'ĭ presa și este foarte natural lucru ca regele care a ieșit victorios în lupta întreprinsă în potriva constituționalizmuluĭ, să încerce să sfărîme și ultima piedică ce-ĭ stă în cale. De aicĭ aceste încercărĭ timide, aceste «campaniĭ» în potriva preseĭ, campaniĭ carĭ vecĭnic se repetă aproape regulat, de cîte-va orĭ pe an.

Ca o încercare din partea Coroaneĭ, năpustirea *Independențeĭ* în potriva preseĭ are importanța eĭ și ca atare ea merită a fi relevată.

Regele însă se înșală cînd crede că *în Romînia*, maĭ e posibilă încătușarea preseĭ. S'a făcut o educațiune în acest senz și chiar de ni s'ar pune cătuș, presa va ști să-șĭ facă datoria, cum a știut să-șĭ o facă ziaristica franceză sub imperiul luĭ Napoleon al III-lea.

Ar trebui pentru a ne opri să discutăm actele Coroaneĭ și ale guvernuluĭ să ajungem la regimul rusesc, și Carol I-iŭ care are reputația pînă acum de om deștept, știe perfect, că aceasta nu maĭ este posibil, că monarhia luĭ deși absolutistă de fapt, totușĭ chiar de s'o realiza visurile sale reacționare, nu va putea să capete forma țaristă.

Dacă s'ar găsi un parlament care să se atingă de presă, totul se va mărgini la șicane. Vom fi nevoițĭ să depunem o cauțiune pentru a putea apare, vom fi cenzurațĭ și închișĭ pentru cutare saŭ cutare articol, vom fi suprimațĭ pentru a reapare a doua zi sub alt titlu, dar în definitiv cuvîntul nostru va fi spus și va fi cu mult maĭ multă gravitate și succes, de cît chiar și acuma.

De altmintrelea Carol I știe din experiență cît bine face unuĭ ziar și unuĭ ziarist un proces de presă. S'a încercat să urmărească pe D. Panu și rezultatul a fost dezastruos pentru Coroană, de oare-ce a devenit și ridiculă și odioasă. De ce nu a învățat dar minte, de ce maĭ face visurĭ imposibil de realizat și pentru ce acest balon de încercare care pune în îndoĭală bunul săŭ simț? Regele s'a bucurat și se bucură de reputația de om deștept. Voiește el să-șĭ piardă și acest singur renume ce șĭ-a căpătat în ceĭ 30 de anĭ de stăpînire?

Cît despre vinele ce se aduc preseĭ, noĭ le-am discutat de atîtea orĭ. Ele sînt vechĭ ca și reacționarizmul și în potriva lor e inutil de a reveni.

Ceea ce însă este sigur, ceea ce Carol I-iŭ ar trebui să știe, este că orĭ-cît s'ar încerca să o doboare, presa romînă, va rămîne în picĭoare, sentinelă neadormită care să dea alarmă în potriva dușmanuluĭ din lăuntru și a aceluĭa din afară.

Const. Mille.

SATIRA ZILEI

Exemple rele

Printre mulțiĭ corupătorĭ aĭ principatelor-unite romîne, să nu uităm pe confratele Claymoor care a nenorocit cel puțin treĭ generațiunĭ de junĭ și de june.

O dovadă strălucită ne-o prezintă *un pacient* de la Govora care își așterne suferințele prin coloanele *Epoceĭ* sub forma de corespondență balneară.

Să citez bucățile alese din proza „pacientuluĭ".

. . . .

„Intre ceĭ prezențĭ am putut distinge pe D-na Maria Borănescu (nașa) *chatend* încîntătoare într'un costum *vert bute* (Zut!) garnit cu alb; D-na Grunaux, *chatend* fermecătoare în costum roz garnit cu *bleu*, D-na maior Toplicescu o blondă *a la rubin*; D-na Herăscu, o mult frumoasă și plăcută *chatend* în alb garnit cu negru etc., etc.

Buchetul Domnișoarelor era compus din D-șoara Maria Hîrjăŭ, o frumoasă andaluză care prin grațiĭ, gentilețǎ și frumusețe te fermeca, purta la brațul sting o brățea cu *smarande* iar *pe cap un colier* cu briliante etc., etc.

. . . .

Și cu asta, basta.

Uite, astea sînt isprăvile luĭ Claymoor.

Grație luĭ nu maĭ avem limbă romînească, grație luĭ nu maĭ avem verde ci „vert", nu maĭ avem albastru ci „bleu", nu maĭ avem trandafiriu ci „roze" și așa maĭ departe.

Tot grație luĭ Claymoor, Damele poartă brățare cu *smarande* în loc de „smaralde", iar D-șoarele pun *colierile* la cap în loc să pue „colanele" la gît.

Și așa maĭ departe.

Vax.

Băile noastre

Am zis'o și altă dată, o repetăm și astă-zi: stațiunile noastre balneare nu vor putea lua un avînt serios atîta timp cît nu se vor lua măsurĭ serioase pentru asigurarea confortuluĭ și pentru punerea publiculuĭ la adăpostul exploatăreĭ.

Afară de vre-o două stațiunĭ, în toate cele-l'alte confortul este aproape nul, iar vizitatoriĭ sînt pușĭ cu totul la discrețiunea antreprenorilor de birturĭ și otelurĭ.

La Constanța, de exemplu, la otel Carol pensiunea fixă pentru o persoană este de 22 leĭ, iar vizitatoruluĭ nu i se dă în schimb de cît odaĭa și masa minus vinul, cafeaua neagră, cafeaua de dimineață, etc. Așa că pentru a locui la otel Carol trebuĭe să socoteștĭ cel puțin 30 leĭ zilnic. Eĭ bine, întreb, unde în străinătate se plătește atît de mult pentru a avea în schimb atît de puțin?

Tot cam așa este pretutindenĭ.

Remediul noĭ nu-l vedem de cît în două măsurĭ:

1° Orĭ să se acorde exploatarea stațiunilor maĭ principale unor companiĭ străine cu îndatorirea de a le aduce la nivelul stațiunilor din Occident;

2° Orĭ statul să ĭa sub serioasă îngrijire pe cele cincĭ stațiunĭ maĭ importante, (Sinaia, Constanța, Slănicul din Moldova, Lacul Sărat și Căciulata) să facă sacrificiĭ băneștĭ și să le puĭe în situațiune de a rivaliza cel puțin cu stațiunile din Ungaria.

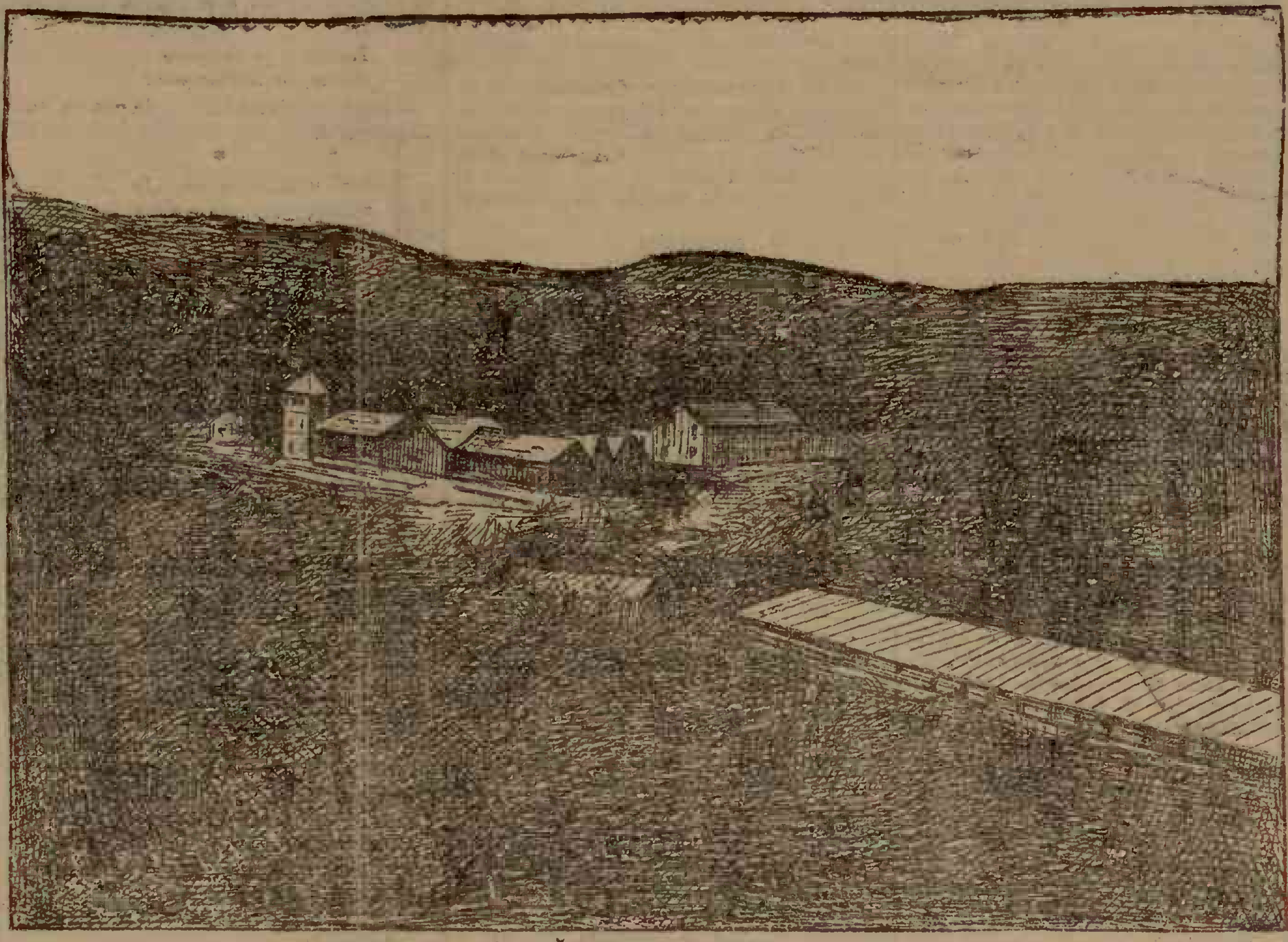
In acelaș timp să se ĭa măsurĭ riguroase, dar absolut riguroase, pentru suprimarea jafuluĭ la care sînt expușĭ vizitatoriĭ, iar, după ce toată această lucrare va fi săvîrșită, să se ĭa alte măsurĭ inteligente, pentru a provoca venirea străinilor la stațiunile noastre, cel puțin să ne asigurăm clientela vecinilor din Orient.

Iată ce ar trebui să facă guvernele.

Dar guvernele noastre nu știŭ face de cît politică.

Dragoș.

Vederĭ din țară

BĂILE GOVORA

Mariĭ negustorĭ

Parchetul se luptă pentru a demasca pe o bandă de escrocĭ ordinarĭ carĭ aŭ ajuns spaima miculuĭ comerț din țară, dar mariĭ negustorĭ din Bucureștĭ aŭ sărit în ajutorul necinstiților.

Demersul Domnilor marĭ comercianțĭ ne dă foarte mult de gîndit și fie-care se întreabă: ce rost să aĭbă această intervenție intempestivă atuncea cînd judecătorul de instrucțiune instrumentează și cînd fie-care așteaptă ca să dea satisfacție moraleĭ publice?

Dacă samsariĭ de falimente sînt nevinovațĭ, de sigur că D-niĭ judecătorĭ de instrucție nu o să-ĭ năpăstuĭască și nicĭ un tribunal nu va osîndi oamenĭ nevinovațĭ; iar dacă aceștĭ oamenĭ sînt, în adevăr, culpabilĭ ce rost are intervențiunea celor cîțĭ-va fruntașĭ aĭ comercĭuluĭ?

Bage bine de seamă negustoriĭ cu pricina căcĭ demersul lor poate da loc la multe bănuelĭ.

Stop.

Ingrijirea satelor

De o bucată de timp *Monitorul oficial* publică rapoartele medicilor de județe în privința stăreĭ sanitare a districtelor respective.

Așa în unul din numere avea raportul d-ruluĭ Vianu, care arată că în județul Vlașca țăraniĭ sînt anemicĭ, că rasa depiere din cauza proasteĭ și insuficienteĭ hrane.

In alt număr recent, un tînăr și curagios medic, D. Krisokefalo, raportează lucrurĭ și maĭ grave în privința organizăreĭ azistențeĭ medicale la sate. Din acel raport, vedem că în județul Bacăŭ mediciĭ de plasă așa de puțin își fac datoria că lasă îngrijirea bolnavilor să fie făcută de notariĭ comunelor. In adevăr, mediciĭ nu daŭ cu lunile prin comune, se mărginesc să-șĭ facă rapoartele în regulă și să încaseze și maĭ regulat salariile. Maĭ mult încă: odată am primit chiar o denunțare că medicul uneĭ plășĭ din acel județ stă în Bacăŭ și că practicează medicina acolo. Își poate ușor închipui cine-va cum sînt îngrijițĭ săteniĭ din plasa aceluĭ medic puțin scrupulos.

Ceea ce este maĭ trist este lipsa simțuluĭ de datorie. A lua parale fără a presta un serviciu, e ceva rușinos la un om conștiincios. La noĭ, maĭ ales cînd este vorba de sătenĭ, fie care crede că a făcut prea mult.

Și pe cînd satele sînt lăsate în prada boalelor și a epidemiilor, pe cînd săteanul este uitat de toată lumea cînd e vorba de îngrijirea luĭ, noĭ ceștia de la Centru, vorbim în Cameră și Senat în numele poporuluĭ și guvernanțiĭ se declară în tot deauna gata a „lucra pentru interesele mareĭ mulțimĭ".

Ceea ce este maĭ nostim în această daraveră e că chipul d-ruluĭ Krisokefalo, de a'șĭ face datoria și energia cu care silește și pe alțiĭ să-l imite, a displăcut atît de mult administrațieĭ, că este vorba de a'l muta din Bacăŭ, dacă aceasta n'o fi deja un fapt îndeplinit.

De altmintrelea lucrul nu e de mirat: Bacăul este în stăpînirea familieĭ Lecca, jupuitoarea țărănimeĭ din acel nefericit județ.

Sfinx.

CHESTIA DOBROGEI

Noiĭ prefecțĭ din Dobrogea își ĭaŭ rolul în serios.

D-niĭ Nenițescu și Luca Ionescu inspectează toate satele din provincia trans-danubiană și caută prin toate mijloacele să maĭ îndulcească relațiunile cu populația bulgară.

In această inspecție, D-niĭ prefecțĭ aŭ avut ocazia să constate că vina agitațiunilor bulgăreștĭ o are în mare parte însășĭ administrația care, compusă în mare parte din lepădăturile societățeĭ noastre, s'a vîndut emisarilor bulgarĭ și muscăleștĭ.

Raportul prefecților către guvern vorbește maĭ mult de vina administrațieĭ pe care o califică de trădătoare și venală, arătînd în acelaș timp că adevărata populațiune a Dobrogeĭ este blajină și lesne de convins.

Iată un raport care spune adevărul. El nu face de cît să confirme acele ce noĭ strigăm de anĭ întregĭ.

Intr'adevăr, de cînd s'a ivit în țară chestia Dobrogeĭ noĭ am arătat în continuu că această chestiune nu va dispare de cît cu reorganizarea administrațieĭ de acolo care, compusă din tot ce avem maĭ răŭ în țară, silește pe țăranĭ la comploturĭ și la revoltă.

D-niĭ Nenițescu și Ionescu aŭ avut curagiul să pună degetul pe rană, confirmînd cele spuse de noĭ. Datoria guvernuluĭ este acum ca să dea atențiune celor spuse de noiĭ prefecțĭ și luînd măsurĭ energice să pună capăt uneĭ chestiunĭ atît de periculoase statuluĭ romîn.

Val.

Apa în Capitală

Primăria Capitaleĭ, cîte odată nu ne dă apă de loc. Cînd însă se milostivește să ne-o dea, nicĭ odată locuitoriĭ etajiilor superioare nu pot beneficia de această fericire. Apa, neavînd presiune, nu se urcă maĭ sus de etajiul întîĭ și aceasta numaĭ la zile marĭ. Vara nu'ĭ presiune pentru că apele sînt micĭ, iar ĭarna apa nu se urcă de oare-ce rezervoarele sînt înghețate; în ceea ce privește primăvara, e acelașĭ lucru, de oare-ce inundațiile distrug toate lucrările, iar toamna nu e presiune, de oare ce tot anul e tot așa.

Trebue însă de remarcat că proprietariĭ aŭ cheltuit cu instalarea apeĭ la etaje, aŭ făcut de pildă closete sistematice carĭ nu funcționează de cît *cu apă* și carĭ devin pestilențioase din cauza că aceasta nu se urcă pînă la ele. Pe lîngă aceasta, primăria incasează șase leĭ de fie-care încăpere și refuză să facă un abonament, pînă nu se plătește pentru toate camerile din o curte. Cînd cine-va îțĭ ĭa banĭ și nu-țĭ dă în schimb nimic, pe romînește asta se cheamă că eștĭ pungășit. Cînd această operațiune se face de către un particular, el riscă să înfunde pușcăria. Cînd însă comuna Bucureștĭ frustrează publicul, nimenĭ nu capătă satisfacție, iar perceptoriĭ incasează regulat prețul uneĭ ape, pe care nimenĭ nu o are.

Ca în țara romînească, la nimenĭ

Cos.

C. F. R.

Este știut că guvernul actual îl conduce D. Gogu Cantacuzino. Toate măsurile în legătură cu budgetul pe carĭ le ĭaŭ miniștriĭ sînt dictate de către ministrul de finanțe.

Acesta nu vede înaintea ochilor de cît budgetul și iar budgetul.

Speriat de deficitul budgetar care îĭ amenință reputația de iscusit financiar și neavînd priceperea și pregătirea necesară pentru a putea să creeze noĭ resurse pentru mărirea veniturilor, D. Cantacuzino dictează minorilor din minister tot soĭul de măsurĭ ridicule.

Ast-fel Ionel Brătianu, îndată ce a venit la ministerul lucrărilor publice, a urcat prețul călătoriilor cu C. F. și maĭ ales taxa de transport pentru bagaje. Așa, un colet pentru care se plătea pînă acum maximum 4 leĭ, se plătește după noua măsură pînă la 30 leĭ, după distanță.

Dar nu s'aŭ mărginit la aceste măsurĭ D-niĭ Gogu și Ionel. D-lor își daŭ toate silințele ca să stoarcă cît maĭ mult de la C. F. făcînd și cea maĭ condamnabilă economie în cheltuelĭ.

Așa, acum cînd e sezonul băilor, se menține pe liniile, carĭ duc la stațiunile balneare, acelașĭ număr de vagoane, de diferite clase, ca și în restul anuluĭ. Lumea ĭe înghesuită prin vagoane ca sardelele și mulțĭ călătorĭ sînt nevoițĭ să facă călătorie de ore întregĭ stînd în picioare prin coridorul vagonuluĭ.

Aceasta este un adevărat scandal, o spoliațiune condamnabilă în contra căruĭa protestăm.

Nu este permis să se exploateze în acest mod publicul.

Chiar și în statele unde C. F. sînt exploatate de particularĭ, pentru noaptea se lasă locurĭ libere în fie-care compartiment ast-fel ca să se poată odihni călătoriĭ.

La noĭ statul transformă și monopolul C. F. într'un impozit inic și vexatoriŭ.

Ianus.

Din viața prințuluĭ Bismarck

Politica curentă.—Lectura favorită.—Africa sudică.—Turciĭ și prințul.—Vizita în Rusia.—Cabinetul negru. Soldatul german.

Principele de Bismarck care a preocupat atîta lumea politică și diplomatică pe cînd era cancelar, nu se putea să rămînă cu totul nebăgat în seamă în retragere fiind. Bismarck este o individualitate, și dacă sfaturile și părerile sale nu maĭ sînt de nicĭ o importanță, nu maĭ puțin ele rămîn interesante, ca fiind sfaturile și părerile uneĭ personalitățĭ.

Ziarul „Noua Presă liberă" din Viena publică un foĭleton despre viața actuală a principeluĭ de Bismarck, foileton atît de interesant, în cît nu putem să nu'l rezumăm aci și pentru cetitoriĭ noștri

*

Cu privire la politica curentă, principele pare a fi stăpînit de un sentiment de satisfacțiune, că e liber de orĭ ce răspundere: „Imĭ pare răŭ—zice el—dacă nu se merge bine în vre-o cestiune. Dar nu pot să schimb lucrurile, și adesea orĭ gîndul că n'am nicĭ o responzabilitate, îmĭ face mare plăcere cînd citesc una și alta prin gazete". Principele repeta adesea-orĭ că nu-ĭ este cu putință de a da sfaturĭ, chiar și atuncĭ cînd acestea îĭ se cer, fiind-că nu poate supraveghea execuțiunea oficială a sfaturilor sale. „Politica — zice el — e maĭ puțin știință de cît artă. Ea nu se învață, pentru dînsa trebue să aĭ talent. Cel maĭ bun sfat nu folosește la nimic, dacă nu e executat în mod just și corespunzător împrejurărilor. Aceasta-ĭ tocmaĭ ca și la călărit. Poțĭ să daĭ unuĭ călăreț în manegiŭ cele maĭ bune sfaturĭ; dacă acel călăreț nu e talentat și nu știe să se dea după năravurile caluluĭ săŭ, nimic nu-ĭ va ajuta, calul îl va trînti".

*

Actualmente lectura favorită a luĭ Bismarck o formează noul volum din corespondența luĭ Napoleon I, despre care am vorbit și în „Adevĕrul". Principele citește adesea celor ce'l înconjoară pasagiĭ întregĭ din această carte, și observațiunile pe carĭ le face sînt, din punctul de vedere istoric, militar-politic, și moral, foarte caracteristice și de o pregnanță fara samăn. E vorba de scrisorĭ, carĭ aŭ fost omise din prima ediție a operilor postume ale luĭ Napoleon I, ca nefiind potrivite pentru a fi date publicitățeĭ. Aceste scrisorĭ nu arată numaĭ splendidele calitățĭ ale luĭ Napoleon, ci ni'l prezintă pe acesta și ca omul violențelor și fără scrupule.

*

Evenimentele din Africa de sud preocupă foarte mult pe principele de Bismarck. Acesta'l critică pe Chamberlain într'un chip foarte drastic. Principeluĭ îĭ place să insiste asupra deosebireĭ dintre EnglezIĭ cu oameniĭ privațĭ și politica englezească. Englezul e cum se cade, onorabil și te poțĭ bizui în el; imputarea de mincinos este cea maĭ gravă ce îĭ se poate face. Politica englezească în schimb este tocmaĭ contrariul tuturor acestora; particularitatea eĭ cea maĭ de seamă este ipocrizia; ea aplică toate mijloacele pe carĭ Englezul le detestă. In anumite timpurĭ, nicĭ politica franceză n'a prea ales mijloacele, și în fața unor popoare maĭ slabe din străinătate, ea a fost tot așa de brutală și rea ca și cea englezească; violențe și vicleniĭ s'aŭ întîmplat sub regimul francez ca și sub cel englez; dar ipocrizia și perfidia propriĭ politiceĭ englezeștĭ nu se pot dovedi în nicĭ un caz celeĭ franțuzeștĭ.

*

Despre Turcĭ principele are o bună părere. El e de opinie că eĭ sînt singuriĭ gentlemenĭ în Orient, pe cînd toate cele-l'alte popoare din partea loculuĭ sînt moralicește decăzute, iar politicește nu te poțĭ bizui pe ele. Despre Grecĭ principele nu crede mult bine. Cînd veni vorba despre controlul financiar european, principele a declarat refuzul Grecilor ca o culme a unor bancruțĭ frauduloșĭ.

Nicĭ nu se putea ca prințul de Bismarck să nu fie de partea tiranilor...

Despre vizita împăratuluĭ Wilhelm II la Petersburg, principele vorbește foarte puțin. El se gîndește cu plăcere la vremea cînd tratatul de neutralitate germano-rus era în vigoare alăturĭ cu tripla alianță și asigura Germanieĭ o pozițiune cum nu o va maĭ avea în curînd.

„A fost complicată această cestiune—zice principele—dar la urma urmelor, orĭ-ce politică e complicată. Răpozatul împărat Wilhelm I îmĭ zicea adesea: „N'aș vrea să fiŭ în pielea ta, căcĭ îmĭ parĭ asemenea unuĭ călăreț jongleur care joacă cincĭ minje..."

Am liniștit în genere pe bătrînul meŭ stăpîn după ast-fel de vorbe, așa că era mulțumit..."

Veni vorba acum cît-va timp şi despre serviciile pe carĭ le face poşta guvernuluĭ dîndu-ĭ din cînd în cînd scrisorĭ spre citire. „Cînd era Philipshon director—zise principele—asemenea lucrurĭ s'aŭ întîmplat din cînd în cînd, sub directoratul luĭ Stefan însă, reuşeam foarte cu greŭ în cererile noastre. In vremea discuţiilor asupra principatelor Thurn şi Taxis exista un biuroŭ deosebit în care lucraŭ din ordinul diverselor guverne — maĭ mulţĭ funcţionarĭ foarte exercitaţĭ. Unul scotea sigiliul cu un cuţit încălzit saŭ cu abur dacă scrisoarea era lipită cu buline, cel-l'alt făcea extrase din scrisorile maĭ interesante, ĭar al treilea închidea la loc plicurile.

•

Cu ocazia aniversăreĭ victorieĭ de la Woerth (25 Iulie), principele a zis: „Da, pe atuncĭ am fost foarte curioşĭ să stabilim proporţiile dintre soldaţiĭ noştri şi ceĭ francezĭ, în ce priveşte vitejia şi aptitudinile. Cele maĭ bune aşteptărĭ ale noastre aŭ fost întrecute, de şi armamentul francez era superior aceluia german. După Woerth şi Spichern, soldatul german ni se părea demn de admirat şi a rămas aşa în tot timpul campanieĭ."

Strat.

IMPRESIUNI şi PALAVRE

(Din coresp. luĭ Chiţib. către cititoarele sale)

Falimentul amoruluĭ

A trecut multă vreme, Doamnă, de cînd ne-am iubit. A trecut atîta vreme chiar că nu maĭ îndrăznesc să-ţĭ zic pe nume saŭ tu. Cu toate acestea amintirea dragostelor noastre mĭ-a rămas încă vie în memorie şi par'că simţurile îmĭ tresaltă cînd mă gîndesc la acele momente pe carĭ le-am petrecut împreună, momente carĭ se prefăcuseră în lunĭ, carĭ amerinţeaŭ să se eternizeze să transforme legătura noastră pasageră, într'o trainică şi serioasă căsătorie de mîna stîngă.

Şi cu toate acestea, ea n'a durat. Am început să ne răcim, să ne cunoaştem prea bine, să nu maĭ găsim nimic de descoperit unul la altul. Am avut însă şi unul şi altul sinceritate, să ne mărturisim prieteneşte că amorul nostru a dat faliment. Am plecat prietenĭ, amicĭ am rămas şi acuma afară de această genă care este generală între doĭ foştĭ amanţĭ, genă care se manifestează şi între noĭ. Ne-am dat prea mult unul altuĭa ca amintirea aceasta să nu ne producă un fel de intimidare şi poate multe părerĭ de răŭ.

Acum cînd timpul este între noĭ, putem judeca cu sînge rece şi cerceta cauzele ruptureĭ noastre. Aceste cercetărĭ ne pot fi folositoare cel puţin pentru viitor. Nicĭ D-ta, nicĭ eŭ nu am renunţat la dragoste — la dragostea prozaică a oamenilor ca mine şi ca D-ta, Doamnă — şi prin urmare această analiză ne poate fi utilă.

Faptul acesta că am ajuns a nu maĭ avea nimic ce să ne spunem, trebuie maĭ adîncit şi atuncĭ vom vedea că el este de multe orĭ cauza principală a răceleĭ. Vine un moment cînd femeia şi bărbatul, cum am zis maĭ sus, din punctul de vedere al dragosteĭ, nu maĭ aŭ nicĭ o coardă nouă de vibrat. In această privinţă, fie-care îşĭ ĭa adio de la noui şi superioare senzaţiunĭ. Rămîne însă tovarăşa, amica, femeia care face din casa ta o grădină, a căreĭa prezenţă îţĭ devine indispensabilă şi care ar putea face cu tine un trup şi un suflet gemen. Cînd amanţiĭ saŭ soţiĭ aŭ ajuns la această perfecţiune, legătura lor durează în potriva răceleĭ dragosteĭ. La noĭ această îmbinare intelectuală nu a fost. Corpul nostru a vorbit, intelectul a rămas străin unul de altul. Cînd patima a încetat, n'a maĭ rămas nimica, ne-am simţit străinĭ unul de altul, cu o altă educaţiune, cu un alt ideal, cu alte sentimente, cu alte gusturĭ şi ideĭ. Legătura care ne ţinea uniţĭ, patima noastră a simţurilor, dispăruse şi cu ea raţiunea de a fi a „cohabităreĭ noastre".

Nu aveam nicĭ o vină, nicĭ D-ta, nicĭ eŭ, atît doară că nu ne-am putut da seama de cauzele acestuĭ faliment.

...Şi cu toate acestea, patima noastră a fost adîncă, fierbinte ca şi tinereţea şi par'că acum, după atîţia anĭ, cînd mă gîndesc la dînsa un fior îmĭ trece prin simţurĭ şi îmĭ pare răŭ că nu ne-am putut pricepe cu sufletul, tot aşa cum simţurile noastre se înţelegeaŭ de bine.

Chiţibuş.

CRONICA

Interlaken, 25 Iulie.

Eftinătate

Mă gîndeam cînd mĭ-a adus nota de la otelul la care staŭ, cum pot aceştĭ oamenĭ carĭ nu aŭ a cîştiga de cît două lunĭ, să dea tot necesarul pe aşa puţin.

Otelul „la Cerb", în care staŭ, e o casă cu odăĭ foarte curate, cu mîncare destul de bună, şi cu toate acestea, cum am maĭ spus, plătesc pe zi 6 leĭ cu totul, şi nu maĭ găsesc pe notă nicĭ un supliment neprevăzut.

Peste tot e aşa. Eftin şi curat, iar oameniĭ foarte amabilĭ.

Politeţa li se arată în tot. Aşa, spre pildă, o dată nu mi s'a întîmplat—cînd am dat ceva recomandat la poştă—să mi se dea chitanţa fără să pue hîrtie sugătoare pe cerneală cum se întîmplă tot-d'auna într'o Capitală din Europa care se află pe malurile uneĭ ape destul de turbure numită Dîmboviţa. Şi cu toate astea şi aci sînt domnişoare la guicheturĭ, dar nu-şĭ fac o plăcere să fie sanchiĭ cînd vorbesc şi să te facă să cauţĭ prin colţurile săliĭ praf de care, de alt-fel, acolo se află maĭ mult de cît trebuie.

In Interlaken Romînĭ nu prea am văzut; numaĭ vre-o treĭ, patru familiĭ carĭ aŭ dat prin el în treacăt. De altminterĭ aşa e aci; rar stă cineva o săptămînă într'un loc. De obiceĭ vin numaĭ oamenĭ sănătoşĭ carĭ fac escursiĭ şi viziteazâ toate localităţile interesante din împrejurimĭ pe unde rămîn iar aşa, două treĭ zile. Iacă cheltuiala cea maĭ mare în ţara aceasta: transporturile. Nu doară că sînt scumpe tarifele drumurilor de fier şi ale vapoarelor, dar nu te lasă inima să nu te ducĭ şi icĭ şi colo şi,—fireşte—baniĭ sînt rotunzĭ.

Un mare avantaj pe care 'l aĭ aci e şi aceia că poţĭ lua biletul de drum în vagon saŭ pe vapor. Conductorul scoate un carnet, plăteştĭ şi s'a isprăvit. Pe urmă, orĭ-unde aĭ vrea să te ducĭ, poţĭ lua bilete de dus şi întors cu preţ redus şi sînt valabile treĭ zile, orĭ-care ar fi distanţa şi orĭ-cînd le-aĭ lua.

Cum se vede, destule lucrurĭ practice. Eŭ, le spuĭ, s'o potrivi nu s'o potrivi, vorba ţiganuluĭ.

Radu Prelea.

DIN GALAŢI

(Corespondenţă particulară a „Adevĕruluĭ")

Conducătoriĭ Galaţuluĭ.—Guvernul Aurelian-Lascar. — Primarul Plesnilă et Comp.

Am arătat în precedenta mea corespondenţă cum dizidenţiĭ partiduluĭ naţional-liberal din localitate staŭ liniştiţĭ la posturile lor şi cum odată ce aŭ pus mîna pe ciolanul dulce şi plin de măduvă care îĭ întăreşte şi întinereşte, se preumblă radioşĭ pe străzile centrale ale oraşuluĭ, sfidînd toată lumea şi maĭ ales pe adevăraţiĭ liberalĭ. Domnişoriĭ aceştia, îndată după formaţiunea ministeruluĭ Aurelian-Lascar, aŭ dat acestora toate încredinţările că le vor fi devotaţĭ şi că în eĭ vor avea un grup puternic în localitate.

Zis şi făcut.

D. Lascar, ca bancher noŭ saŭ ca orĭ-ce casă comercială nouă care are necesitate saŭ aleargă după clienţĭ, s'a măgulit de promisiunile lor, ĭ-a sunat bine la ureche angajamentul acestora şi ca din văzduh vine ordin de la ministerul de interne ca pârcalabul Covurluiuluĭ să se înfăţişeze şefuluĭ la Bucureştĭ. Ce-o fi spus prefectuluĭ săŭ, nu ştiŭ; dar la reîntoarcerea sa în Galaţĭ prefectul nu maĭ era acel de maĭ înainte. De unde la plecare şi înainte chĭar era foc în contra acestor speculanţĭ politicĭ şi budgetivorĭ de meserie, la reîntoarcere alte ideĭ, alte sentimente atrăgeaŭ pe prefectul de Covurluĭ. Şi ideĭ de împăciuire, de avansurĭ, de consideraţie pentru noua şleahtă naţional-liberală, cu D-niĭ Plesnilă şi Vulpe în cap, sunaŭ în vorba luĭ, aşa că, mirosindu-se neîncrederea ce guvernul Aurelian-Lascar ar avea în comisiunea interimară de atuncĭ şi simţindu-se că D-niĭ Lascar-Aurelian voĭaŭ să încredinţeze gospodăria oraşuluĭ acestuĭ buchet de nouĭ liberalĭ, D-niĭ Orleanu, Nicorescu, Sechiaris şi alţiĭ, dezgustaţĭ de politica machiavelică a D-luĭ Lascar şi indignaţĭ de sistemul unuĭ guvern liberal care, abĭa venit la putere, căuta să'şĭ facă prozelitĭ, aŭ declarat reprezentantuluĭ guvernuluĭ că eĭ se retrag de la comună, că puterea centrală este liberă de-a da comuna cuĭ va voi şi că nicĭ unul dintre eĭ nu va voi să figureze în consiliul comunal.

•

Deciziunea asta comunicîndu-se D-luĭ Lascar Vasile, prefectul primi ordinul de a da comuna edililor de astă-zĭ, ĭar în urma stăruinţelor altor persoane influente de la centru s'a hotărît ca D-nul Orleanu, într'o întrunire publică ţinută la Alcazar cu puţin înainte de alegerĭ, să recomande pe D. Plesnilă ca viitor primar al oraşuluĭ. Aşa s'a şi făcut şi acestea sînt împrejurările carĭ aŭ concurat ca aceştĭ sugacĭ aĭ budgetuluĭ să vie la comună pentru a face fericirea nenorociteĭ populaţiĭ din Badalan. Iată din cine se compune dizidenţa liberală din Galaţĭ, scopul ce urmăreaŭ făcînd dizidenţa, şi mijloacele ce aŭ întrebuinţat pentru a putea parveni să pue mîna pe ciolan.

•

Acum să vedem şi să discutăm activitatea lor de la alegere încoace: ce aŭ făcut pentru oraş, ce aŭ promis înainte şi la ce ne putem aştepta de la aceştĭ oamenĭ carĭ din capul loculuĭ nu s'aŭ pus în dizidenţă de cît pentru a'şĭ umple guşa, ĭar nicĭ de cum ca să facă ceva pentru oraş.

Să nu se supere ediliĭ Galaţilor că'ĭ denunţăm opiniuniĭ publice şi că demascăm intenţiunile lor; noĭ nu facem de cît să ne îndeplinim o datorie de oamenĭ sincerĭ, dînd la iveală nişte oamenĭ născuţĭ şi crescuţĭ în afară de partidul liberal şi carĭ numaĭ pentru a pune mîna pe budgetul statuluĭ şi al comuneĭ s'aŭ afişat de dizidenţĭ liberalĭ şi acesata tocmaĭ a doua-zi după venirea partiduluĭ naţional liberal la putere.

Demascăm pe acest soiŭ de şarlatanĭ politicĭ carĭ nu cruţă nicĭ un mijloc pentru a ajunge acolo unde nu merită şi carĭ în loc de a fi unul primar al comuneĭ Galaţĭ, alţiĭ avocaţĭ aĭ statuluĭ de clasa I şi altul prefect ar fi trebuit maĭ bine să fie trimişĭ acolo unde se trimit escrociĭ şi samsariĭ. Căcĭ ce deosebire există între aceĭ escrocĭ carĭ aŭ întrebuinţat toate mijloacele maloneste pentru cîştig de banĭ şi între aceştĭ aşa zişĭ oamenĭ politicĭ carĭ numaĭ Turculuĭ nu s'aŭ vîndut pentru a pune mîna pe cîte un biberon?...

Dar ce să maĭ vorbim!... vom arăta activitatea acestor părinţĭ model aĭ comuneĭ Galaţĭ ş'apoĭ se va vedea dacă este bine de a se încuraja asemenea oamenĭ politicĭ.

Aceasta însă va face obiectul uneĭ alte corespondenţe.

Un liberal.

Un bucureştean pe zi

D. Hagi Tudorake

Fiŭ de comerciant cunoscut pe piaţa Bucureştilor, Hagi Tudoraki, a îmbrăţişat şi el cariera comercială şi industrială, fondînd în Capitală la Herăstraŭ, una din cele maĭ sistematice cărămidăriĭ.

Afabil şi prevenitor, deputatul colegiuluĭ al II-lea de Ilfov, nu este un militant în politică. Afacerile îl ocupă aşa de mult, că-ĭ dă puţin răgaz pentru politica în care de altmintrelea el ştie că nu poate recolta de cît ură şi noroiŭ.

Aparţine partiduluĭ liberal-naţional.

Per.

FEL DE FEL

Libertate şi dragoste. — Aceasta e deviza poetuluĭ unguresc (de naştere Sîrb) „Petöfi" care a fost gravată în patrusprezece limbĭ pe monumentul ce 'ĭ sa ridicat şi care s'a inaugurat zilele trecute în „Sighişoara". In limba romînească întreaga deviză sună ast-fel:

Libertate şi dragoste
Aceste-'mĭ trebuie mie!

Cum însă sculptorul care a executat gravarea devizeĭ de piatră nu ştia romîneşte îĭ s'a întîmplat neuorocirea ca să schimbe deviza romînească după cum urmează;

Libertate şi dragoste
Aceste nu *trebuie mie!*

Foarte potrivită inscripţie pentru ţara ungurească.

*

Talent memorizator.—In „Sondrio", lîngă Milan, trăeşte un profesor, care are o fenomenală forţă de memorizare.

S'a prins rămăşag că poate să înveţe pe de rost întreaga „Divina comedia" a luĭ Dante. Şi a învăţat'o. In faţa unuĭ public imens a recitat profesorul o noapte şi a doua zi pînă la 2 ore p. m., fără a se fi împedicat o singură dată. Din potrivă un singur ascultător nu s'a aflat care să aibă răbdarea de a azista la fenomenalul debut pînă la capăt, ci publicul era împărţit în cete, carĭ ascultaŭ pe rînd.

*

Un marş lung. Doĭ ziariştĭ din Olanda, anume Berg şi Oerbaan, s'aŭ prins rămăşag că vor străbate o distanţă de 4500 kilometri fără de a lua cu dînşiĭ nicĭ banĭ, nicĭ mijloace de subsistenţă. Pentru a'şĭ cîştiga baniĭ de carĭ aŭ nevoie, ţin pretutindenĭ conferinţe. Mercurĭ, jurnaliştiĭ în cestiune aŭ ajuns la Viena. De aci vor merge prin Bucureştĭ la Sofia spre a se întoarce la Amsterdam prin Bucureştĭ, Iaşĭ. La Viena făcuseră deja 1590 kilometri, adecă o treime din toată distanţa pe care o aŭ de parcurs.

Lamwda.

Pacea europeană

Urmările viziteĭ luĭ Wilhelm II.—Toasturile. — Pacea europeană.— Vizita luĭ Faure.

Vizita pe care Wilhelm II a făcut-o ţaruluĭ a fost privită la început ca un simplu act de politeţă ce se impunea, în urma întîlnireĭ de la Breslau. Toată lumea îşĭ va aminti toasturile ce s'aŭ pronunţat atuncĭ: cuvintele luĭ Wilhelm II, entuziaste şi pline de elogiĭ la adresa ţaruluĭ şi a Rusieĭ, cuvintele luĭ Nicolae II, plate, fără suflet, o duşă rece pentru entuziasmul german. După ce s'a văzut această imensă prăpastie între Germania şi Rusia, cine 'şĭ-ar maĭ fi putut promite mult din vizita luĭ Wilhelm II în Rusia?

•

Cu toate acestea la ce te aşteptĭ maĭ puţin, aceea se întîmplă. Discursul ţaruluĭ de la Peterhoff e tocmaĭ antipodul discursuluĭ săŭ de la Breslau. La Peterhoff ţarul a zis:

„*Vizita M. V. îmĭ este o nouă afirmare a legăturilor tradiţionale, carĭ ne unesc, şi a bunelor relaţiunĭ, legate în mod atît de fericit între ambele noastre state vecine, îmĭ este tot odată o preţioasă garanţie, pentru susţinerea păceĭ generale, care formează obiectul celor maĭ neobosite stăruinţĭ şi a celor maĭ călduroase dorinţĭ ale noastre*".

•

La aceste cuvinte, carĭ, deşi rostite de un autocrat, nu pot de cît să convie tuturor oamenilor de bine, împăratul Germanieĭ a răspuns între altele:

„*Plin de încredere pot să asigur pe majestatea voastră, că la marea operă a menţinereĭ păceĭ voĭ sta de partea majestăţeĭ voastre spre a sprijini din răsputerĭ marea operă de a menţinea popoarelor pacea*".

Aceste cuvinte ale împăratuluĭ Wilhelm II confirmă că o înţelegere ruso-germană s'a făcut. Această înţelegere are de scop menţinerea păceĭ, care e cu atît maĭ asigurată, cu cît Francia nu va putea urma o politică războĭnică, avînd în vedere atitudinea Rusieĭ.

•

Cu toate acestea nu trebuie să punem prea mare preţ pe cuvintele monarchilor. Am maĭ spus-o şi o repetăm şi acum că s'aŭ maĭ văzut împăraţĭ pupîndu-se şi asigurînd popoarele de intenţiunile lor pacĭnice, în ajunul unuĭ sîngeros războiŭ. Ajunge să cităm o singură pildă: întîlnirea luĭ Wilhelm I cu Napoleon III înaintea izbucnireĭ războiuluĭ franco-prusac.

Gal.

Litere-Arte-Ştiinţe

In Heidelberg a încetat din viaţă renumitul chimist, profesorul Meyer. Născut la 8 Septembrie s. n. la Berlin, Meyer a studiat chimia sub Bunsen, al căruĭa azistent a fost pe la 1867. A fost pe rînd profesor la Stuttgart, Zurich, Goettingen şi Heidelberg unde a ocupat locul dascăluluĭ săŭ Bunsen. Meyer a făcut multe descoperirĭ pe terenul chimieĭ organice, şi s'a distins prin lucrărĭ teoretice şi practice în domeniul chimieĭ şi fizicei.

•

La Zurich s'a deschis primul congres al matematicilor. Aŭ venit 200 delegaţĭ din toate părţile lumeĭ. Ca prezident al congresuluĭ a fost ales Geiser (Zurich). Biuroul se compune din: Boret (Paris), Volterra (Turin), Weber (Munich), Pierpont (America), Mittag Leffler (Stockholm), Bugafery (Rusia), Hobsen (Anglia), Brioschi (Milano), Klein (Goettingen), Weber (Strassburg), Picard şi Poincarré (Paris). Viitorul congres se va ţinea în 1900 la Paris.

*

La Basel a încetat din viaţă profesorul Iakob Burckhardt, care s'a distins maĭ ales în domeniul istorieĭ artelor. Burckhardt 'şĭ-a făcut studiile de teologie, literatură şi istorie la Basel şi Berlin. Apoĭ a fost profesor la Basel, Zurich şi în urmă ĭar la Basel. Dintre lucrările cele maĭ însemnate ale luĭ Burckhardt, cităm: „Ciceronele, pentru a gusta operile artistice ale Italieĭ", „Epoca luĭ Constantin cel mare", „Cultura renaştereĭ în Italia", şi „Istoria renaştereĭ în Italia."

OFICIALE

Monitorul oficial cu data de 31 Iulie publică următoarele înaintărĭ, transferărĭ şi numirĭ în funcţiunĭ: D. D. Ion, actual conductor gradul II, este înaintat la clasa de conductor poştal gradul I; D. D. C. Popescu, actual sub-prefect al plăşeĭ Olt-Topolog, judeţul Argeş, este transferat în aceiaşĭ calitate la plasa Cricov-Podgoriu, judeţul Prahova; D. căpitan Gr. Pester, actual comandant al companieĭ de jandarmĭ ruralĭ din judeţul Prahova, şi D. căpitan Mehtupciu C., actual comandant al companieĭ de jandarmĭ ruralĭ din judeţul Dîmboviţa, sînt transferaţĭ unul în locul altuia; D. I. V. Gherghel este numit în funcţiunea de comisar poliţienesc al găreĭ oraşuluĭ Băcăŭ, judeţul Băcăŭ; D. Il. Sofronescu, actual poliţaiŭ al urbeĭ Herţa, judeţul Dorohoĭ, este numit în funcţiunea de comisar poliţienesc al găreĭ oraşuluĭ Dorohoĭ, acel judeţ; D. T. Volcinschi, actual comisar poliţienesc al găreĭ oraşuluĭ Dorohoĭ, este numit în funcţiunea de poliţaĭ al urbeĭ Herţa, judeţul Dorohoĭ; D. Leon Sinescu, este numit în funcţiunea de poliţaĭ al găreĭ Burdujenĭ, judeţul Botoşanĭ; D. Gh. Colceag este numit în funcţiunea de cap al biurouluĭ de servitorĭ din oraşul Iaşĭ, judeţul Iaşĭ; D. M. Darie, actual ajutor al sub-prefectureĭ plăşeĭ Mijloc-Prut, judeţul Fălciŭ, a fost numit în postul de director la arestul preventiv din acelaş judeţ; D. N. S. Ceauşescu s'a numit membru în comisiunea interimară a comuneĭ rurale Goleştĭ, judeţul Muscel; D. G. Cilibiu, doctor în drept şi actual ajutor la judecătoria ocoluluĭ Cîmpu-Lung, este permutat în aceeaş calitate la judecătoria ocoluluĭ Siret, judeţul Bacăŭ; D. M. Petrescu, licenţiat în drept, a fost numit ajutor la judecătoria ocoluluĭ Cîmpu-Lung.

Din Slănicul Moldoveĭ

(Corespondenţă particul. a „Adevĕruluĭ")

Succesul Slăniculuĭ. — Partea medicală.—Pentru inundaţĭ.—Serbările. — Ziua I. — A doua zi.—Persoanele.

Succesul Slăniculuĭ

Anul acesta succesul Slăniculuĭ promite a fi splendid. Nicĭ odată, poate, nu s'a văzut în Slănic o maĭ mare aglomeraţie. Nu există oraş din ţară care să nu fie reprezentat, dar maĭ ales Muntenia este aceea care a dat cel maĭ mare contingent de vizitatorĭ.

Şi lumea continuă să sosească zilnic, ast-fel că ar fi o adevărată neplăcere pentru uniĭ de a rămîne fără camere, dacă n'ar maĭ pleca din ceĭ carĭ şĭ-aŭ isprăvit deja cura.

Epitropia S-tuluĭ Spiridon, care la început credea că cele 106 camere ale splendiduluĭ hotel Cehan Racoviţă, puse anul acesta la dispoziţia publiculuĭ, vor fi suficiente, se va convinge acum maĭ mult ca în tot-d'auna că construcţia unor nuoĭ hotelurĭ se impune.

Să nu se uite însă că, dacă Slănicul a reuşit să se impuie atenţiuneĭ generale, aceasta se datoreşte în mare parte numeroaselor îmbunătăţirĭ introduse din iniţiativa D-lor epitropĭ şi a simpaticuluĭ director al caseĭ S-tuluĭ Spiridon, D. Pogonat, a căruĭ energie, ordine şi gust în conducerea afacerilor caseĭ, sînt maĭ presus de orĭ-ce laude.

Partea medicală

Fireşte, reputaţia uneĭ băĭ, posedeze ea chiar poziţiunile şi construcţiile neîntrecute ale Slăniculuĭ, atîrnă în mare parte şi de metoadele medicale, maĭ mult saŭ maĭ puţin moderne şi ştiinţifice.

Dar în privinţa aceasta Slănicul stă admirabil. Renumele D luĭ dr. L. Russ, atît de cunoscut şi apreciat, şi talentul D-luĭ dr. A. Brăescu, fostul azistent al celebrilor profesorĭ Charcot, Potain şi Brissand, nu poate să inspire de cît încredere.

Metoadele medicale întrebuinţate la Slănic, sînt pe acelaşĭ picior de egalitate cu cele întrebuinţate în primele staţiunĭ balneare din lume, fapt remarcat de numeroşiĭ vizitatorĭ.

Nu e aci locul să vorbesc de nimic în special, totuşĭ nu mă pot opri de a recomanda surmenaţilor şi tuturor celor atinşĭ de boale nervoase, hidroterapia din Slănic, pusă sub conducerea tînăruluĭ, dar eminentuluĭ dr. Brăescu şi care a dat rezultate din cele maĭ fericite.

Pentru inundaţĭ

La Slănic distracţiile nu numaĭ că nu lipsesc, dar sînt maĭ bogate ca orĭ cînd. In afară de escursiunĭ, avem zilnic teatru saŭ bal, şedinţe literare saŭ muzicale; în fine, o variaţie imensă de distracţiĭ.

De lăudat este că lumea bogată care a venit la Slănic n'a uitat pe victimele inundaţilor, pe miile de familiĭ carĭ sufăr.

O serbare splendidă, cu un bogat program, a avut loc anume în scopul de a se veni în ajutorul inundaţilor.

Serbările.—Ziua I-a

Serbările, două la număr, aŭ avut loc Sîmbătă şi Dumineca trecută.

Prima s'a început cu o conferinţă ţinută de D. N. Bălănescu, care a vorbit despre revoluţia de la 48. Conferinţa pare a fi fost bună. Zic pare, de oare-ce D. Bălănescu a vorbit prea încet pentru ca să poată fi auzit.

După conferinţă, D-şoara Maria Vasiliu, profesoară la conservatorul din Iaşĭ, a cîntat maĭ multe ariĭ franţuzeştĭ foarte aplaudate. S'a recitat apoĭ monologurĭ de D. Lefter Dimitrescu, procuror din Iaşĭ, D-şoara Zoe I. Robescu (Focşanĭ) a cîntat cu mult talent maĭ multe ariĭ la clavir; în fine, D-şoara Vladicolo a dat strălucite dovezĭ că este o eminentă pianistă.

Dar succesul serbăreĭ l'a avut D-na Valeria Nilda, aplaudata cîntăreaţă a Iaşuluĭ. D-sa a cîntat maĭ multe bucăţĭ cu atîta sentiment, în cît sala întreagă

FOIŢA ZIARULUI ADEVĔRUL

76

VALSUL BARBAŢILOR

Partea a treĭa

CAP. II

Apropierea furtuneĭ

Thomeret, cînd Gilbert îĭ prezentă pe Filip, avu un fel de ruşine, un fel de remuşcare a faptelor sale; privi mult timp pe tînărul om, fără a'ĭ adresa vre-un cuvînt. El cercă să citească pe faţa sa, să descopere cea maĭ mică trăsătură a fisionomieĭ, să descopere în fine o asemînare cu el însuşĭ, căcĭ fără nicĭ o îndoĭală, Filip era fiul săŭ, propriul săŭ copil, copilul necunoscut, născut de sărmana fată atît de laş înşelată.

Eĭ bine, el nu descoperi nimic prin care să 'ĭ semene, absolut nimic!

Filip semăna cu mama sa! Ca şi cum natura maĭ puţin sălbatică de cît oameniĭ nu voise să puie pentru veşnicie, sub ochiĭ nevinovateĭ Jenny, figura aceluĭa care o făcuse să verse atîtea lacrimĭ.

El nu simţi nicĭ o afecţiune pentru Filip; în această privinţă, inima sa era moartă în el.

Dar, contrar de ceĭa ce avea să facă Joltran, el nu se opuse de loc amiciţieĭ luĭ Gilbert pentru Filip. El vedea poate în sosirea acestuĭ copil un mijloc pentru el, de-a se apăra maĭ tîrziŭ dacă s'ar fi întîmplat să se realiseze proĭectele de răzbunare, pe care nu era departe să le bănuĭască la rivalul săŭ de la Malavisée.

— Să-ĭ lăsăm în pace, murmură el.

Pe de altă parte, în absenţa luĭ Joltran, Jenny, foarte blîndă, foarte bună, nu se opunea de loc întîlnirilor frequente ale celor doĭ amicĭ.

Aşa în cît într'o zi Fritz, intrînd fără veste în casă, se găsi în faţa luĭ Gilbert pe care nu-l cunoştea.

La început nu dădu nicĭ o atenţie.

Filip era acolo, cu braţele întinse spre tatăl săŭ şi Joltran strînse la pept pe acest fiu al Jennyeĭ, pe care el îl ĭubea ca şi pe propriul săŭ copil, ca şi pe Blanşa şi lacrimĭ de bucurie îĭ cădeaŭ din ochiĭ săĭ.

Şi după aceste îmbrăţişărĭ Filip scăpînd din braţele tatăluĭ săŭ, merse să caute pe Gilbert, care stătea la o parte, emoţionat şi surăzînd, aproape de Blanşa care-l privea, — şi el îĭa de mînă pe ofiţer şi-l aduce la tatăl săŭ:

— Tată, îndată 'ţĭ voĭ povesti totul... Gilbert... tu 'l veĭ ĭubi tată, cum îl ĭubesc eŭ, cum îl ĭubim toţĭ... tu 'l veĭ ĭubi în curînd căcĭ Gilbert locuĭeşte lîngă noĭ... Priveşte ce bun e D-zeŭ, el ne-a reunit... el a voit ca noĭ să fim unul lîngă altul... eŭ, la Monthermé... el, la sticlăria de la Val-Dieu...

Joltran deveni palid.

Acest nume de Gilbert, deja, îl atinse, căcĭ de cînd era la Monthermé, el aflase istoria acestuĭ tînăr şi iubirea de mamă a Sabineĭ.

El zise foarte tulburat în fundul inimeĭ:

— Dumnĭata eştĭ, Domnule, fiul adoptiv al d-neĭ Thomeret?

Gilbert replică, în generoasa sa afecţiune:

— Eŭ nu cred că a'şĭ ĭubi-o, maĭ mult încă de cît atîta, dacă ar fi chĭar mama mea...

Joltran plecă capul.

Tot timpul cît tînărul om stătu la Filip, sticlarul nu maĭ zise nicĭ un cuvînt, părea chĭar că se fereşte de ceĭ ce eraŭ acolo, pentru a urma un gînd îndepărtat; de maĭ multe orĭ, Filip veni la el, provocă oare-carĭ chestiunĭ, fără a reuşi să 'ĭ scoaţă vre-o vorbă.

El se intristă mult şi se miră de această tăcere.

Singur Jenny putea să înţeleagă că Fritz suferea din cauza prezenţeĭ la el, a unuĭ om care deşi nu era de loc fiul luĭ Thomeret, totuşĭ îĭ producea destulă neplăcere.

Cînd Gilbert plecă, Joltran îl salută cu răceală.

Filip, avea ca şi mama sa, o natură prea nervoasă, pentru a nu simţi cu durere indiferenţa tatăluĭ săŭ către acest ofiţer pe care-l considera ca un frate.

— Tată, zise el, nu 'ţĭ reproşezĭ primirea ce aĭ făcut'o amiculuĭ meŭ... Tu nu ştiĭ, înfîrşit, ce legăturĭ ne-aŭ reunit, ce evenimente dramatice ne-aŭ apropiat... Mama mea ştie totul, sora mea m'a auzit povestind totul... tu singur nu ştiĭ... Tată, noĭ ne-am luptat unul lîngă altul în mijlocul pericolelor înspăĭmîntătoare şi a mizeriilor ne maĭ auzite...

— E aceasta un motiv, pentru a se lega cu cine-va cum aĭ făcut tu?

Faţa luĭ Filip reflecta o dureroasă surprindere.

Vocea tatăluĭ săŭ era scurtă, aproape aspră.

Nicĭ o dată această voce nu răsunase alt-fel la urechĭa sa.

— Da, tată, este un motiv, zise el cu putere, cînd aceste pericole oferă în fie ce zi ocaziunea de-a se devota unul pentru altul.

— Soarta tutulor războĭnicilor e asta, copilul meŭ...

— Este un motiv, tată, cînd cine-va datoreşte viaţa sa amiculuĭ săŭ...

— Nu i'aĭ plătit-o tu cu aceĭaşĭ monedă?

Te ştiŭ foarte generos pentru a fi rămas în urmă cu plata către el...

— E adevărat...

— Atuncĭ, încă nu sunteţĭ achitaţĭ?

— Nu, tată, căcĭ pentru a mă achita către el, ar fi trebuit ca şi eŭ să'ĭ scap onoarea... Ah! tată, răceala ta mă face să tremur.

— Zicĭ că el ţĭ-a scăpat onoarea?

— Da...

— Şi eŭ nu te cred... căcĭ este imposibil ca tu să nu ţiĭ la ea.

— Ah! dacă aĭ ştiĭ, tată, ce răŭ teribil te coprinde, une-orĭ, cînd eştĭ slăbit, departe de Franţa, departe de scumpa patrie! ce săgeată cade asupra capuluĭ tăŭ cu regretul mortal de a fi exilat! Aceasta nu maĭ e, atuncĭ, o oală de suflet, e maĭ mult o boală de corp, care te anihilează, îţĭ răpeşte curagiul şi energia, îţĭ slăbeşte creerul şi-l paralizează, în sfîrşit care te face nebun! Eĭ bine tată, departe de tine, departe de mama, departe de Blanşa, eŭ am fost atins de această boală teribilă. Şi nicĭ nu eram în stare să judec ce e bine şi ce e răŭ!... O dată am cercat să mă sinucid.. Gilbert m'a oprit... El m'a scăpat... El părea că citeşte în frigurile creeruluĭ meŭ şi prevenea actele mele... Puţin timp după aceasta eŭ am vrut să dezertez... El m'a găsit şi m'a scăpat de dezertare, fără voĭa mea... Şi încă nu s'a isprăvit!... Ah! dacă n'ar fi de cît aceasta!...

El duse braţele în jurul gîtuluĭ luĭ Joltran.

Din cauza iubireĭ ce o avea pentru Gilbert ochiĭ săĭ se umplură de lacrimĭ.

Şi tremurînd, el povesti episoadele recunoaştereĭ dirijate de Gilbert şi întoarcerea tragică pe valurile iritate ale mareluĭ fluviŭ african. Nu voi să ascundă nimic, nicĭ revolta sa, cu ideĭa fixă, ideĭa de alienat, de a fugi... nicĭ sublima minciunea a ofiţeruluĭ cînd detaşamentul se reîntoarse în fort... nicĭ mijloacele de care a trebuit să se servească pentru a împedica ancheta şi a face ca realitatea faptelor să nu fie cunoscută căpitanuluĭ comandant...

Şi după ce 'şĭ uşură ast fel inima:

— Şi tu aĭ vrea, tată, aĭ vrea ca eŭ să nu am — pentru locotenentul meŭ, devenit amicul meŭ — o afecţiune aşa de puternică în cît nu găsesc nicĭ măcar termenĭ pentru a o exprima!!! Tată, te conjur, pronunţă-te! Nu păstra această neexplicabilă tăcere. nicĭ o dată nu te-am văzut ast-fel, tu, atît de bun şi blînd, ştiĭ că ceĭa ce a făcut Gilbert pentru mine, în împrejurările descrise, e maĭ mult de cît uman...

De sigur el era mişcat. El nu maĭ putea asculta ast-fel de rugămințĭ, din partea fiuluĭ săŭ, şi să păstreze răceală uimitoare pe care o arătase pînă acum.

Jenny ghicea torturile inimeĭ sale şi îl compătimea.

— Nu, copilul meŭ, zise el în sfîrşit, eŭ nu pot să 'ţĭ reproşez această afecţiune aşa de vie...

„Şi aş voi chĭar eŭ însumĭ s'o pot înpărtăşi...

„Fără îndoĭală, voiŭ păstra acestuĭ nobil tînăr o recunoştinţă eternă, pentru că el te-a păstrat ĭubireĭ mele... Şi cu toate acestea... cu toate acestea...

El îşĭ trecu uşor mîna pe frunte.

Ochiĭ seĭ se întunecară, se umplură de întristare, dar aceasta dură puţin.

El îşĭ relua îndată liniştea sa obişnuită şi urmă:

— Cu toate aceste, fiul meŭ, fără a te sfatui să nu maĭ vezĭ pe amicul tăŭ, aşĭ voi... doresc chĭar, ca tu să-l vezĭ cît maĭ rar... cît de rar veĭ putea.. Aceasta îţĭ va fi uşor...

„Pentru asta nu veĭ avea de cît să te fereştĭ de a-l întîlni... Aceasta, copilul meŭ, este o dorinţă a mea...

— Tată! Tată! după cele ce ţĭ-am povestit; oare tu 'mĭ vorbeştĭ ast-fel?

El nu respunse nimic şi cu acelaş ton continuă:

— Am zis destul de limpede că, aceasta e dorinţa mea... Trebuie să 'ţĭ maĭ ordon... Voĭesc, copilul meŭ, voĭesc, îţĭ zic, ca acest tînăr să nu maĭ intro nicĭ o dată în casa mea!!...

— Tată!

(Va urma)

Intreruperea relațiunilor austro-bulgare

— Vezi pag. 4-a —

-a făcut ovații cari aŭ durat cîte-va minute.

La urmă D. general Bengescu a citit un cînticel comic.

Seara: lectură, muzică, teatru, conferință.

Spațiul însă neîngăduindu-mă, sînt silit să nu vorbesc despre muzică și scena jucată din piesa „Amilcar Barca" pentru ca să zic cîte-va cuvinte despre conferință.

„O privire retrospectivă asupra literaturei naționale", acesta este numele conferinței, ĭar a conferențiarului: D. Aguletti, profesor din Buzăŭ. Conferința, ca și conferențiarul, a fost bine primită; rezumatul eĭ: în comparație cu trecutul literatura noastră a făcut un imens progres; dar maĭ va pînă să avem o literatură artistică.

A doua zi. Persoanele

A doua zi a avut loc un serviciu religios la care aŭ azistat mulțĭ vizitatorĭ, apoĭ joc de căișorĭ condus de un comitet de D-ne; de la 5 pînă la 6 jum. bătaĭe de florĭ pe terasa de lîngă hotelul Puf. „Bătăușiĭ" aŭ fost foarte înverșunațĭ, dar n'aŭ făcut nicĭ o rană; rezultatul: o lume de florĭ călcate în picioare.

Seara, între 8—10, mare foc de artificiĭ. Slănicul, luminat deja de electricitate, semăna cu un loc incendiat; ĭar codriĭ, cînd galbenĭ, cînd roșiĭ, luaŭ un aspect de fantastică frumusețe.

Apoĭ a urmat balul, care a durat pînă la orele 3 din zi.

Am remarcat în sală pe: D-na și D. general Rasti, D-na și D-șoarele Basarabeanu (Brăila), D-na și D. general Bengescu, familia dr. Russ, D-na și D-șoarele Pansitescu, D-niĭ și D-șoarele Robescu, D-na, D-șoara și D. Vladicolo, D-na Gane și D-șoarele (Iașĭ), D-na Gane și D-șoarele Emilie și Lucie (Buc.), D-na Orăscu (Buc.), D-na Ghiorghiu și D-na și D. Micu, profesor (Iașĭ), D-na prefect Arapu și D-șoara (Botoșanĭ) D-na și D. inginer Marcș (Buc.), D. și D-șoara Mîrzescu, D. prefect Penescu (Iașĭ), D. căpitan Fărcășeanu (Iașĭ), D-na, D. și D-șoara Ciuntu (Galațĭ), D. A. Magheru, procuror, (Craiova), D-na și D. Tocică (Tulcea), etc., etc.

Puf.

Ediția de dimineață

INFORMAȚIUNI

Evreiĭ din Dobrogea

Profesoriĭ bulgarĭ

Profesoriĭ bulgarĭ din Dobrogea nu se astîmpără. Văzînd că guvernul romîn nu maĭ voeș'e să tolereze mișcarea bulgară, aŭ început să cutreere satele și să vestească țăranilor un apropiat răzbeiŭ între Romînia și Bulgaria, în care războiŭ Rușiĭ vor elibera pe Bulgarĭ de sub jugul romîn.

Emisariĭ bulgarĭ fac aceste agitațiunĭ pentru a strînge banĭ de la țăraniĭ bulgarĭ și de la Evreiĭ din Dobrogea cărora le promit tot soiul de fericirĭ cînd Dobrogea va fi sub domnia bulgară.

Inchiderea școalelor bulgărești

Uneltirile emisarilor bulgarĭ aŭ fost aduse la cunoștința D-luĭ Nenițescu care le-a raportat guvernuluĭ, cerînd ca școalele bulgăreștĭ din Dobrogea să fie închise, de oare ce în aceste școale se făuresc toate planurile agitațiunilor antiromîne.

Consiliul de miniștri s'a ocupat deja cu această cerere, dar n'a luat încă nicĭ o hotărîre, rămînînd să supună regeluĭ întreaga chestiune.

Evreiĭ din Dobrogea

Afară de aceste agitațiunĭ, maĭ aflăm că profesoriĭ bulgarĭ din Tulcea și Constanța aŭ avut maĭ multe întrevederĭ cu reprezentanțiĭ comunitățeĭ izraelite din Dobrogea pentru a hotărî pe Evreiĭ d'acolo să ia o parte activă la agitațiunile bulgăreștĭ.

Pentru a convinge pe Izraelițĭ, emisariĭ bulgarĭ le spun că Evreiĭ din Bulgaria se bucură de toate drepturile politice, pe cînd ceĭ din Dobrogea nu vor avea nicĭ odată drepturĭ politice.

Mulțĭ dintre Evreiĭ din Tulcea s'aŭ declarat deja partizanĭ aĭ Bulgarilor, ne știind că își fac eĭ înșișĭ răŭ prin aceasta.

Datoria guvernuluĭ

Față cu nouile uneltirĭ bulgăreștĭ în Dobrogea, guvernul ar trebui să ia toate măsurile pentru ca profesoriĭ bulgarĭ carĭ se dedaŭ la ast-fel de agitațiunĭ să fie pușĭ la rezon.

Mihnea.

D. Cristicĭ, ministrul Serbieĭ la Bucureștĭ, s'a întors aseară în Capitală, venind de la Sinaia, pentru a lua parte la Te-Deumul ce se va face Sîmbătă pentru aniversarea naștereĭ regeluĭ Alexandru al Serbieĭ și pentru recepția ce va avea loc la legația sîrbească.

Marțea viitoare se vor face la marginea Bucureștiuluĭ cîte-va experiențe cu noul tun „Perticari", care a fost adus zilele astea în Capitală.

D. general Pastia, șeful artilerieĭ, va azista, împreună cu maĭ mulțĭ ofițerĭ aĭ mareluĭ stat major, la aceste experiențe.

D. Dianu, directorul general al penitenciarelor, a plecat la Bucovăț pentru a face o anchetă asupra neînțelegerilor ivite între directorul aceleĭ închisorĭ și grefier.

Inaugurarea diguluĭ de la Galațĭ

Astăzĭ are loc la Galațĭ inaugurarea mareluĭ dig de apărare de la Galațĭ.

Guvernul, pentru a da o maĭ mare însemnătate acesteĭ lucrărĭ destul de importante, a invitat întreaga presă din Capitală ca să aziste la ceremonia inaugurăreĭ.

*

Cu trenul accelerat de aseară aŭ plecat la Galațĭ reprezentanțiĭ tuturor ziarelor din Capitală, între carĭ și unul din redactoriĭ noștri.

Cîteva ore după sosirea ziariștilor la Galațĭ, un tren special va aduce pe miniștriĭ și pe cele-l'alte persoane oficiale invitate la această ceremonie.

Intre orele 1 și 3 toțĭ invitațiĭ vor vizita locurile carĭ aŭ fost inundate și carĭ sînt expuse la nouĭ inundațiĭ.

Pe la orele 3 și jumătate va avea loc ceremonia, cînd primul ministru D. Sturdza va ține un discurs, ĭar clerul din Galațĭ va oficia un serviciu religios.

*

După ceremonie invitațiĭ vor face o plimbare cu trenul pe linia Galațĭ-Bîrlad și înapoĭ.

Pe la orele 5, miniștriĭ și invitațiĭ vor pleca cu un tren special spre Bucureștĭ, unde vor sosi pe la orele 11 seara.

Redactorul nostru ne va transmite prin telefon toate amănuntele serbărilor de la Galațĭ.

V.

Consiliul de miniștri a votat un credit de 25.000 leĭ carĭ să serve la cumpărarea unuĭ vapor pentru serviciul pescuireĭ.

E probabil că acest vapor va fi comandat la șantierele monopoluluĭ regieĭ statuluĭ.

Ministerul de războiŭ a delegat pe un ofițer al mareluĭ stat major pentru a se duce la Viena ca să facă recepția restuluĭ de un milion de cartușe de războiŭ și a le trimite arsenaluluĭ.

Ziarele străine confirmă știrea că principele Ferdinand vizitînd pe regele Carol a urmărit în primul rînd scopul de a cere intervenția monarchuluĭ romîn, pe lîngă împăratul Frantz Iosef, în favoarea prințuluĭ bulgar.

S'a remis comitetuluĭ central pentru ajutorarea victimelor inundațiilor o sumă de 1000 leĭ subscrisă de D. G. Cantacuzino, ministru de finanțe.

Serbarea deceniuluĭ în Bulgaria

—De la trimesul nostru special—

La 2 August se serbează la Rusciuk aniversarea a zecea de cînd principele Ferdinand de Coburg a fost scos din șantanul vienez și înălțat principe al Bulgarieĭ. Nu vom discuta aci urmările nefaste pe carĭ le-a avut această înălțare pentru poporul bulgar, vom raporta numaĭ asupra părăzeĭ ce va avea loc la Rusciuk cu ocazia deceniuluĭ bulgăresc.

*

La 2 August guvernul bulgar a vroit să dea o deosebită splendoare serbărilor. Teribila catastrofă a pus însă diapazon entuziasmuluĭ bulgăresc. Cu toate acestea parada de la 2 August va fi încă destul de frumoasă. Principele, însoțit de miniștriĭ săĭ, va azista. De asemenea vor participa la serbărĭ toate autoritățile civile și militare, delegațiunĭ din toate orașele și satele și foarte multă armată.

*

In ziua de 2 August va avea loc și o însemnată revistă militară, pentru care s'aŭ concentrat la Rusciuk zece regimente de infanterie, treĭ regimente de cavalerie și treĭ regimente de artilerie, de asemenea și o parte a flotileĭ de războĭ bulgăreștĭ. Toate aceste trupe, în număr de peste cincĭ-spre-zece miĭ de oamenĭ, vor defila înaintea principeluĭ, și sînt menite să dea o deosebită splendoare serbăreĭ.

*

Concentrarea aceasta relativ mare de trupe are de scop să servească intr'acelaș timp ca o manifestație, față cu statele limitrofe. Armata bulgară va apare în toată splendoarea eĭ. Oameniĭ aŭ fost alești pe sprînceană, trupele aŭ fost instruite în mod perfect, ĭar armamentul și echipamentul sînt cu totul nouĭ, așa că trupele se vor prezenta în modul cel maĭ favorabil.

*

Dar în cercurile oficiale bulgăreștĭ se menține cu inzistență zvonul că principele Ferdinand pregătește o mare surprindere acelora carĭ vor participa la serbarea deceniuluĭ. E vorba ca cu ocaziunea acesteĭ serbărĭ, să se proclame independența Bulgarieĭ, ĭar principele să-șĭ puie pe cap coroana de rege.

Principele s'ar fi dus la Constantinopol numaĭ pentru a cădea la înțelegere cu Poarta asupra chestiuneĭ proclamăreĭ independențeĭ regatuluĭ bulgăresc.

*

Dar și opoziția bulgărească pregătește o mare surpriză principeluĭ Ferdinand. E vorba ca partidul radoslavowist să facă la Rusciuk o contra manifestație cu ocazia zileĭ de 2 August. Cum populația orașuluĭ este și așa pornită împotriva prințuluĭ, pe care îl privește ca pe un fel de piază rea, putem să ne așteptăm la o ciocnire violentă, dacă nu chiar sîngeroasă, între servitoriĭ prințuluĭ și cetățeniĭ independențĭ din Rusciuk.

Dal.

Transferările în corpul didactic primar se vor face în urma hotărîrilor inspectorilor învățămîntuluĭ primar carĭ vor fi convocațĭ în acest scop pentru 10 zile la ministerul instrucțiuneĭ.

D. Istrati, șeful serviciuluĭ stațiunilor balneare, a plecat în inspecțiune la Govora.

Pe ziua de 12 August sînt convocațĭ la ministerul de instrucțiune toțĭ revizoriĭ școlarĭ.

Ziarul oficios german „Koellnische Zeitung" scrie:

„Vizita prințuluĭ Ferdinand la Constantinopol a surprins toate cercurile diplomatice. Acestea se întreabă dacă vizita aceasta nu e în legătură cu anumite intențiunĭ ale prințuluĭ, carĭ vor fi realizate la 2 August. In această zi se împlinește zece anĭ de cînd Bulgaria a avut norocul să puie mîna pe Ferdinand, și Ferdinand a avut norocul să puie mîna pe Bulgaria.

Asasinarea luĭ Canovas

— Amănunte —

Cu privire la asasinarea primuluĭ ministru spaniol, despre care am înștiințat și întreținut prin știrĭ telegrafice pe cetitoriĭ noștriĭ, sîntem în pozițiune a da astăzĭ următoarele amănunte ce ne-aŭ venit prin poștă.

*

Baia San Agueda este situată la 50 kilometre departe de orașul San-Sebastian. Clopotul hoteluluĭ suna tocmaĭ pentru întîiașĭ dată spre a aduna publicul la dejun. Canovas însoțit de soția sa, coborî scara pentru a merge în sala de mîncare. Pe scară doamna Canovas întîlni pe sora generaluluĭ Olawlof cu care începu să converseze, spunînd soțuluĭ eĭ ca să meargă în sala de mîncare, unde va veni ea după al doilea semnal.

*

Canovas se duse în galeria casinuluĭ băieĭ, pe unde vroia să meargă în grădină. Aci îl opri un individ care, de la o distanță de treĭ pașĭ, trase un foc asupra primuluĭ ministru. Glontele lovi pe Canovas în frunte, nu-l doborî însă la pămînt. Inainte ca doĭ vizitatorĭ și servitorul carĭ eraŭ de față să poată opri pe asasin, acesta maĭ trase două focurĭ. Un glonte trecu prin umăr în corp, al doilea drept în inimă și **Canovas căzu mort la pămînt. Apoĭ asasinul maĭ trase pentru a patra oară un foc de bucurie și strigă: trăĭască Spania!**

*

Zgomotul detunăturilor atrase lume multă printre care și pe locotenentul de jandarmĭ și pe șeful de poliție însărcinațĭ cu supraveghierea siguranțeĭ luĭ Canovas. Soția luĭ Canovas atrasă și ea de zgomot alergă spre locul unde se întîmplase asasinatul. Ea se aruncă asupra soțuluĭ eĭ care, fără de viață era întins pe pămînt. Oameniĭ acoperiră trupul primuluĭ ministru și îl transportară la primul etaj al hoteluluĭ. D-na Canovas, văzînd că soțul eĭ va muri, lovi cu evantaliul pe asasin în față strigîndu'ĭ. asasin mizerabil. Ucigașul salută ironic și răspunse: Nu sînt asasin, Doamnă. Am răzbunat pe frațiĭ meĭ anarchiștĭ. N'am nimic de a face cu D-ta, Doamnă.

*

Asasinul fu arestat de jandarmĭ și depus într'o cameră ce servea ca biuroŭ telegrafic. Canovas observase de cîte-va zile pe asasin și întrebase pe secretarul săŭ dacă nu cunoaște pe curiosul vizitator, care'l salută cu atîta politeță. Secretarul răspunse că e un tînăr despre care se spune că e foarte tăcut. Nicĭ servitoriĭ hoteluluĭ, nicĭ poliția nu se interesaŭ de inofensivul străin care locuia într'o cameră din etajul al doilea unde s'aŭ găsit acum; bagaj sărăcăcios, tutun și un al doilea revolver încărcat.

*

Asasinul Golli și-a cumpărat un revolver la Londra de unde a plecat la Madrid cu hotărîrea fermă de a'l împușca pe Canovas. La Madrid nu putu să'și realizeze însă planul și de aceea îl urmări pe Canovas la Santa Agueda. Asasinul declară că n'are complicĭ și că — după convingerea luĭ — vremea comploturilor a trecut, acțiunea individuală luîndu-ĭ loc.

Inter.

La congresul medical de la Moscova, între alte lucrărĭ, se va comunica și aceea redactată de d-riĭ Buicliu și Varnali și al căreĭ titlu este „Un caz de polynevrită arsenicală".

Din Sofia ni se telegrafiază că ziarul bulgar „Otsiv" a fost confiscat de poliția din Sofia.

Ziarul „Otsiv", al căruĭa director, D. Petroff, a fost arestat la Sinaia, era organul șoviniștilor din Dobrogea și s'a manifestat în maĭ multe rîndurĭ prin articole violente la adresa Romînieĭ.

Poliția bulgară a confiscat acest ziar din cauza articolelor violente la adresa prințuluĭ Ferdinand și a regeluĭ Carol cu ocazia viziteĭ la Sinaia.

La Rîmnicul-Vîlceĭ, în locul actualuluĭ polițaiŭ, a fost numit unul din frațiĭ Filipoĭ.

Această numire dovedește că prefectul Crăsnaru este pus la ordinele luĭ Simulescu.

Proclamarea regatuluĭ bulgar

Cu privire la articolul *Serbarea deceniuluĭ bulgar* pe care l'am primit de la trimesul nostru special, maĭ dăm următoarele amănunte pe carĭ le publică „Frankfurter Zeitung" și carĭ întregesc cele spuse de corespondentul nostru.

„Dacă aparențele nu ne înșală — scrie „Frankfurter Zeitung" —ne aflăm în ajunul proclamațiuneĭ unuĭ regat independent al Bulgarieĭ. Toțĭ miniștriĭ, toțĭ comandanțiĭ trupelor și ceĭ maĭ însemnațĭ deputațĭ s'aŭ dus deja la Rusciuk unde se va serba la 2 August deceniul guvernuluĭ principeluĭ Ferdinand. Afară de aceasta, trupe de toate armele s'aŭ concentrat deja la Rusciuk.

*

„De sigur că e vorba de o lovitură de stat. Ca dovadă pentru aceasta poate servi și faptul că corpul diplomatic din Sofia n'a primit nicĭ o invitație pentru serbarea din Rusciuk, și că opozițiunea nu suflă nimic nicĭ despre serbare, nicĭ despre declararea independențeĭ.

*

Momentul pentru o asemenea manifestațiune e răŭ ales, deși — la caz dacă Turcia ar aproba-o — declarația independențeĭ n'ar turbura pacea. Dacă guvernul bulgar 'și-a perdut toate simpatiile în Europa, totuși nimenĭ nu se va găsi care să nu dorească națiuneĭ bulgare independența, care în cazul special nu-ĭ de cît o cestiune de formalitate. Cît privește însă coroana regală, care va fi în legătură cu o urcare respectabilă a listeĭ civile, ea nu este o dorință populară a Bulgarilor, cîtă vreme cestiunea macedoniană rămîne nerezolvată.

Ext.

La internatul liceuluĭ sf. Sava sînt vacante 8 locurĭ, la Mateĭ Basarab 6, ĭar la liceul Carol din Craiova 3.

In orașul Tulcea chilogramul de crap a ajuns să se vîndă cu 20 de banĭ. Cu toate astea, în Capitală și alte orașe din țară prețul este acelașĭ ca în ori-ce timp.

Aceasta se datorește faptuluĭ că administrația statuluĭ nu întreține depozite de pește în Capitală și alte orașe din țară.

Această chestiune, care interesează de aproape publicul, ar trebui studiată și, după cît aflăm, D. dr. Antipa se și ocupă de dînsa.

Printre mediciĭ carĭ părăsesc azĭ Capitala pentru a se duce la congresul de la Moscova se află și d-riĭ Radovicĭ și Tomescu.

Prin Capitală se vorbește că ministerul de interne ar fi refuzat aprobarea votuluĭ consiliuluĭ comunal al Capitaleĭ privitor la lucrările de alimentare a orașuluĭ Bucureștĭ cu apă subterană de la Bragadiru și concesionate d-luĭ inginer Radu.

Programele de studiĭ și regulamentele școlare de la școlile comerciale aŭ fost modificate din ordinul D-luĭ Stolojan.

Noile numirĭ în corpul didactic ale absolvenților și absolventelor școalelor normale de institutorĭ din țară se vor face, după ordinea clasificațieĭ, pe ziua de 1 Septembrie.

Crima din Bulevardul Ferdinand

Relativ la crima din bulevardul Ferdinand maĭ aflăm următoarele:

Victima Nae Stănescu a încetat din viață.

Stănescu este fiul unuĭ chiristigiu foarte bogat și nepotul fostuluĭ deputat conservator Jean Stănescu poreclit și Jean de la Obor.

Stănescu era prieten cu dezertorul Mateescu. Eĭ jucaŭ împreună biliard și aveaŭ o amantă comună.

Săptămîna trecută Stănescu rămăsese dator luĭ Mateescu cu 20 de francĭ.

In ziua crimeĭ Mateescu întîlnind pe Stănescu îĭ ceru ceĭ 20 de leĭ.

Acesta începu să l înjure și îl amenință cu baioneta și cu denunțarea că este dezertor. Mateescu se repezi atuncĭ furios la Stănescu și apucîndu-l de gît îĭ înfipse un cuțit lung în piept.

*

Nae Stănescu are un trecut nu cu mult maĭ frumos de cît al luĭ Mateescu. Anul trecut el încercă să spargă tejgheua unuĭ chiristigiŭ și, cum un băĭat din prăvălie vroi să'l oprească, Stănescu îĭ vîrî un cuțit în gît. Pentru această crimă Stănescu fu trimes înaintea Curțeĭ cu jurațĭ din Capitală, dar fu achitat în urma unor intervențiunĭ înalte.

De alt-fel, Stănescu era cunoscut în tot oborul ca un băĭat stricat și care a sărit în multe rîndurĭ cu cuțitul la tatăl săŭ, cerîndu-ĭ banĭ.

V.

ECOURI

◆ Chioșcul de ziare din gara Ploeștĭ s'a mutat în sala de eșire a găreĭ.

Aceasta spre știința cititorilor.

■ Duminică, 3 August, ora 5 p. m., D. D. Georgescu-Pictorian, profesor la gimnaziul clasic „Cantemir-Vodă", va ține în sala Cercului militar din orașul

---

FOIȚA ZIAR. ADEVĔRUL"

10

PAUL MAHALIN

FIICA RAZBUNATOARE

Partea întîia

AFACERE CLASATA

V

La New-York

Și guvernanța prezentă tava, stăpîneĭ sale. Ea luă una din cărțĭ—cu oare-care indiferență — și aruncă ochiĭ asupra numeluĭ care împodobea cartonul. Indată o roșeață vie îĭ coloră obrajiĭ.

— Contele Jean! strigă ea. El e aci! vrea să mă vadă!

Fața sa strălucea de bucurie.

Ea se ridică de odată:

— Să intre!... Indată!... Să intre!

VI

Jean de Tréguier

Contele Jean intră.

El era ultima rămășiță a uneĭ familiĭ de gentilomĭ, săracĭ — vechĭ suzeranĭ ruinațĭ aĭ castelului de Tréguear, în Britania—care venise să-șĭ refacă averea în America în secolul al opt-spre-zecelea.

Străbunul săŭ fusese ucis sub zidurile din Quebec lîngă marchizul de Montcalm. Unchiul săŭ și tatăl săŭ rămașĭ în țară, cîștigară cu puține cheltuelĭ cîte-va locurĭ, pe carĭ o muncă inteligentă și ne întreruptă le transformase într'un măreț domen. Tînărul Jean termină studiile sale la Paris cînd războiul izbucni. La început el făcu parte din personalul uneĭ ambulanțe organizate de colonia canadiană sub direcțiunea savantuluĭ doctor James Norton. In urmă, după Sedan, se inrolă de voie în zuaviĭ de Charette și Chanzy îl decorase după afacerea de pe platoul d'Auvours.

In 1875 el avea 28 anĭ.

Eŭ un băiat înalt, robust și bine făcut, care nu avea nimic din asprimea americanuluĭ. Fața sa era de francez ca și numeluĭ săŭ: sincer, energic și bun băiat, cu o barbă blondă scurtă și frizată care eșea în relief pe pielea sa brună din cauza voiajurilor, o frunte lată sub părul săŭ tăiat rotund, un surîs franc și o privire care nu indica de loc pe luptatorul ordinar. Totul în el îțĭ esprima curaj și onoare.

Diana Vernon îl primi cu o călduroasă emoțiune.

— In fine, strigă ea, iată-te!... Iată-te intors după treĭ anĭ de absență! Și de cînd aĭ debarcat scumpul meŭ protector?

— De abia de două ore... Și cînd am aflat—prin trîmbițele renumeluĭ—că eștĭ în New-York, că aĭ jucat în astă seară, și că te aflĭ în acest hotel, la care și eŭ am tras pe legea mea, nu am avut răbdare, să aștept pînă mîine, pentru a te revedea... Atuncĭ cu riscul chiar de a'țĭ părea nepoliticos...

— Ia tăcețĭ! Bine ațĭ făcut... Nu v'așĭ fi ertat nicĭ o dată dacă ațĭ fi făcut alt-fel.

Vizitatorul o contempla cu admirațiune.

— Dar lasă-mă să vă privesc!... V'ațĭ făcut mare, frumoasă?... V'am lăsat o copilă și vă regăsesc femeie în toată firea.

Artista îl amenință amicalmente cu degetul.

— Lingușitorule! Continuațĭ a mă încînta?... Se vede, că nu v'ațĭ schimbat de loc!

Apoĭ, împingîndu-l spre sofa.

— Să vedem, nu stațĭ înțepenițĭ ast-fel ca un punct de esclamare... Stațĭ aci lîngă mine și să vorbim. Avem atîtea lucrurĭ a ne spune în cît staŭ și mă gîndesc de unde să încep... Și, maĭ întîĭ, știțĭ, D-le voiajor, că avețĭ vecinic acelaș aier care m'a făcut să am îndată încredere în D-voastră încă de la prima noastră întîlnire colo, lîngă Sarrebourg...

— Vă amintițĭ?

— Da îmĭ reamintesc!.. Parcă vă văd încă, ducîndu-mă pe brațele D-voastră la bunul doctor Natan... în bluza D-ta de toal gris, cu ghetrele lungĭ de toal, în eșarpa pecetluită cu crucea roșie de Geneva.. Și marile trăsurĭ de ambulanță sub pavilionul american... Și doctorul cu favoritele luĭ stufoase și cu ochelarĭ de aur...

Ea se întrerupse pentru a întreba apoĭ cu un fel de aprindere:

— Nu prea ațĭ fi voit să părăsesc retragerea în care eram instalată, fără să vă previn? Ce voițĭ Așĭ fi murit acolo, lipsită de prezența D-tră. Singurătatea, lenevia amintirea, totul mă ucidea!..

Și apoĭ devenisem ca nebună de cînd, pentru a mă distra, mĭ-ațĭ pus în mîinĭ operele luĭ Shakespearea și ale luĭ Corneille, și maĭ ales de cînd în Bruxelles demna mistress Nortonla la care m'ațĭ confiat în timpul războiuluĭ din Franța — mă conducea la teatru unde operele poeților modernĭ defilaŭ înaintea privirilor mele amețite...

„Și apoĭ încă, aveam nevoie să iesă din mine însumĭ și să mă împovărez cu o individualitate maĭ puțin mizerabilă ca eĭ. Lume fictivă mă fura lumeĭ reale. Asimilîndu-mĭ masca, pasiunile, viața atîtor eroine deosebite—fiice de geniurĭ nemuritoare—uitaĭ primejdia, pata naștereĭ mele, crima ce mă lăsă orfelină, legile sociale carĭ mă condamnaŭ pentru greșeala comisă de aceea ce-mĭ fu mamă...

„Incetaĭ de a maĭ fi moștenitoarea Suzaneĭ Bloch fata din strada Lamartine!... Eram Julieta saŭ Ofelia, Camille saŭ dona Sol, Kitty Bell saŭ Adele d'Hervey!... Suferam durerile lor și numaĭ simțeam pe ale mele!... In fine, dacă ar fi să vă spun tot, am avut și am încă o ideie fixă...

— O ideie fixă?... D-ta?.... Și care e, Dumnezeul meŭ?...

— Un proect, dacă e maĭ bine..

— Și acest proect?...

Ea aplecă capul:

— Să nu maĭ vorbim! Il veĭ taxa de nebunie... Și eŭ însumĭ pe măsură ce înaintez în cunoașterea lucrurilor viețeĭ, recunosc cît de mult întrece puterile mele și cît de neînchipuite dificultățĭ voĭ încerca îndeplinîndu'l.

Figura eĭ se întunecă. Fu un moment de tăcere. In urmă, contele Jean reluă.

— In așteptare, ĭată-te celebră.. Căcĭ nu numaĭ scrisorile D-tale sînt carĭ m'aŭ întreținut de triumfurile ce-am repurtat, ci și zvonul public, și presa...

— Atuncĭ, întrebă ea, nu mă dezaprobĭ c'am apucat această cale, că voĭ îndeplini aceasta meserie?...

— Nu, de sigur, dacă eștĭ fericită...

— Fericită!...

In glasul comedianeĭ era un fel de amărăciune.

Ea schimbă tonul brusc.

— Dar să nu ne ocupăm de cît de D-tră! Iată-vă reîntors... Pentru mult timp?

— Pentru tot-d'a-una.

— Bravo!... Nu mă întrebațĭ dacă sînt fericită!... Mă vețĭ putea aplauda?

De astă dată contele Jean fu acela care aplecă capul:

—Vaĭ! zise el, nu sînt de cît de vre'o două-treĭ zile la New-York, și mi se anunțase că veĭ pleca în curînd la San-Francisco.

— Oh! da eŭ, nu voĭ rămîne treĭ anĭ la San-Francisc... Și, odată întoarsă voĭ face ast-fel ca să nu mă prea depărtez de d-voastră... Vrețĭ așa, amicul meŭ?

— Dacă vreaŭ!

Il luă mîna încetișor.

— Și eŭ, continuă el, îmĭ formasem un proect.

(Va urma)

Cîmpu-Lung o conferinţă asupra vieţeĭ şi operelor regretatuluĭ pictor şi întemeietor al şcoaleĭ de arte frumoase din Capitală Theodor Aman, născut în acel oraş.

Ediţia de seara

Asasinarea luĭ Canovas

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Inmormîntarea.— Impuşcarea asasinuluĭ

Madrid, 31 Iulie. — Inmormîntarea D-luĭ Cánovas s'a anunţat pe mîine.

Asasinul D-luĭ Canovas a petrecut o zi liniştită.

Instrucţia procesuluĭ s'a terminat.

Madrid, 31 Iulie. — Guvernul a conferit D-neĭ Canovas titlul de ducesă şi o pensie de 30,000 de pesetas.

Se crede că asasinul D-luĭ Canovas va fi împuşcat Sîmbătă.

Prinţul Bulgarieĭ la Constantinopol

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Constantinopol, 31 Iulie.— Sultanul a dăruit prinţuluĭ Bulgarieĭ un inel preţios, un ceasornic şi un lanţ. A conferit D-luĭ Stoilow ordinul Gloriei (Nichan-i-Iftikhar) cu briliante, D-luĭ Ivanow, ministru de războiŭ şi D-luĭ Markow, agent diplomatic, marele cordon al ordinuluĭ Osmanieĭ.

Patriarchul ecumenic a trimes o deputaţie la Yldiz Kiosk ca să salute pe prinţul Bulgarieĭ.

Constantinopol, 31 Iulie.—Prinţul Ferdinand a avut ierĭ două întrevederĭ cu sultanul; la a doua a asistat şi D. Stoilow.

Prinţul pleacă diseară.

*Sofia, 31 Iulie.—*Agenţia Balcanică *dezminte ştirea care zice că principesa Maria Luiza ar fi însoţit pe prinţul Ferdinand în călătoria sa la Constantinopol.*

Ultime informaţiunĭ

Intreruperea relaţiunilor austro-bulgare

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Plecarea agentuluĭ diplomatic austriac. — Comentariile oficiale.—Părerea „Corespondenţeĭ-politice"

Viena, 31 Iulie. — Oficioasa *Wiener Abendpost* **anunţă că baronul Call, agent diplomatic austro-ungar la Sofia, a notificat ierĭ guvernuluĭ bulgar că din ordinul ministruluĭ afacerilor străine austro-ungar pleacă în congediŭ nelimitat, însărcinînd pe baronul Hoennig, secretarul agenţieĭ, cu girarea afacerilor.**

Wiener Abendpost **adaogă că această măsură este motivată de faptul că D. Stoilow n'a răspuns în termenul fixat la invitaţia ce i s'a făcut de a dezminţi în mod categoric şi oficial aserţiunile blesante pentru Austro-Ungaria şi pentru casa imperială publicate la 19 Iulie în** *Lokalanzeiger* **din Berlin.**

*

Viena, 31 Iulie. — Corespondenţa politică *află din sorginte bine informată că îndată după publicarea interviewuluĭ D-luĭ Stoilow de* Lokalanzeiger *din Berlin ministrul afacerilor austro-ungar a cerut guvernuluĭ bulgar o dezminţire a aserţiunilor odioase ce conţinea acest interview*

După ce a ezitat cît-va timp şi în urma unor cererĭ repetate, D. Stoilow a dat prin Agenţia Balcanică o dezminţire declarînd inexact textul interviewuluĭ publicat de Lokalanzeiger *şi zicînd că informaţiunile publicate în această privinţă nu răspundeaŭ nicĭ adevăruluĭ, nicĭ păreriĭ sale.*

*

Această declaraţiune nerăspunzînd nicĭ prin conţinut, nicĭ prin formă cereriĭ guvernuluĭ austro-ungar şi pe de altă parte ziarele guvernamentale bulgare publicînd de o dată articole urmărind acelaşi curs de ideĭ ca acela conţinut în interviewul D-luĭ Stoilow, baronul Call a declarat ministruluĭ bulgar că dezminţirea *Agenţieĭ Balcanice* **nu este suficientă.**

Cu toate astea, D-nul Stoilow a ezitat să maĭ modifice aserţiunile sale. Guvernul austro-ungar a maĭ aşteptat un timp oare-care, dorind mereŭ să evite pe cît e cu putinţă orĭ ce perturbaţiune de bună vecinătate cu Bulgaria.

D-nul Stoilow nedînd nicĭ un răspuns, trebuia să se conchidă că e vorba de un sentiment de nestimă intenţionat faţă de o ţară vecină. Numaĭ atuncĭ ministrul afacerilor străine s'a decis să ia măsura ce se cunoaşte.

*

Acum, cînd nenorocitul interview al primuluĭ ministru Stoiloff a dat naştere la un conflict aşa de fatal pentru Bulgaria, este bine să reamintim istoricul şi conţinutul aceluĭ interview.

Era pe vremea cînd Europa întreagă era preocupată de asasinarea Ana Szimon. Asasinata era supusă austro-ungară şi guvernul austriac, care-ĭ datora protecţie, luase o atitudine violentă faţă cu guvernul bulgăresc, maĭ ales cînd văzu că acesta manifestează o deosebită bună-voinţă pentru asasinul şi aghiotantul princiar Boiceff, pe care vroia să-l scoată cu orĭ-ce preţ basma curată.

*

Prinţul şi Stoiloff se aflaŭ la Coburg. Redactorul ziaruluĭ oficios din acest oraş, care este tot odată şi corespondentul ziaruluĭ berlinez „Lokalanzeiger", solicită un interview de la prinţ. Prinţul îl trimese la Stoiloff care în înţelegere cu suveranul săŭ dădu ziaristuluĭ în cestiune faimosul interview, pe care îl va plăti cu capul, saŭ Bulgaria, în multe din aspiraţiunile sale, cu siguranţa, cu onoarea şi poate chiar cu sîngele săŭ.

*

In esenţă, D-nul Stolioff a spus că Austro-Ungaria nu trebue să facă atîtea nazurĭ faţă cu asasinarea Anei Szimon de către un aghiotant princiar. Căcĭ în astă privinţă nicĭ Austria nu-ĭ o ţară model. Deputatul ungur Nopcsa a fost acuzat în plin parlament de proxenet şi nu'ĭ s'a făcut nimic, iar moartea principeluĭ moştenitor Rudolf a rămas pînă astă-zi o taină.

*

In acest interview eraŭ decĭ insultaţi: statul austro-ungar şi casa imperială de Habsburg. Satisfacţia s'a cerut şi nedîndu-se relaţiunile dintre Austro-Ungaria—după cum se poate vedea din depeşile de maĭ sus—aŭ fost întrerupte. Urmările acestuĭ conflict diplomatic sînt greŭ de prevăzut. Se poate foarte bine ca Stoiloff în ultimul moment să ceară scuze. Dar—cum, dacă ar fi voit să facă aceasta, ar fi avut vreme destulă pînă acum, maĭ ales că ştia ce'l aşteaptă dacă nu o va face—putem deduce că principele Ferdinand a dorit acest conflict, de care Rusia nu credem să fie străină.

Dal

Recolta în judeţul Covurluĭ, după rapoartele trimese la ministerul de domeniĭ, este foarte frumoasă. Grînele aŭ atins pînă la 60 libre greutate.

Porumbul de asemenea promite a da o bună recoltă.

O telegramă din Roma ne anunţă că generalul italian Della Rocca, fost ministru de războiŭ a încetat din viaţă.

Scandalurĭ ofiţereştĭ

Sînt zece zile de cînd s'aŭ întîmplat la Govora două scandalurĭ ofiţereştĭ carĭ aŭ provocat o mare agitaţie între vizitatoriĭ sus numiteĭ staţiunĭ balneare.

Faptele petrecute sînt ast-fel că nu e posibil să le publicĭ în ziar.

Este într'adevăr regretabil că avem de înregistrat asemenea scene ruşinoase.

Vom căuta decĭ să expunem lucrurile cît maĭ pe departe posibil şi ne vom ferĭ chiar de a pronunţa numele ofiţerilor carĭ aŭ fost amestecaţĭ în aceste scandalurĭ.

Un chef

Intr'o seară vre-o 7 ofiţerĭ împreună cu vre-o treĭ civilĭ aŭ făcut un chef zdravăn. Bine dispuşĭ, aŭ plecat prin Govora în poziţiunĭ carĭ făceaŭ lumea să-şĭ întoarcă capul şi aŭ mers de aŭ făcut o serenadă donjuanică la ferestrele uneĭ Doamne.

Zgomotul, atitudinea manifestanţilor aŭ produs o profundă impresiune de dezgust în lumea de la Govora.

Alt fapt

N'aŭ trecut două zile şi cîţi-va ofiţerĭ comit un alt scandal. Era în Govora o fată căreia uniĭ ofiţerĭ îĭ făceaŭ în zadar curte de maĭ mult timp.

Necăjiţĭ că nu-şĭ pot ajunge scopul, curtezaniĭ hotărăsc să dea în timpul nopţeĭ un atac în masă.

Atacul a fost dat şi executat de toţĭ membriĭ companieĭ.

D. ministru de războiŭ

Ceea-ce este şi maĭ grav în aceste acte îndrăzneţe e faptul că în acele zile se aflaŭ la Govora D. general Berendeĭ, ministrul de războiŭ, generalul Boränescu şi alţĭ generalĭ şi coloneĭ.

Toată lumea se întreba cu drept cuvînt dacă fiind în staţiune D. ministru de războiŭ şi uniĭ ofiţerĭ îşĭ permit să se dedea la asemenea acte la ce se pot aştepta vizitatoriĭ după plecarea ministruluĭ?

Şi îngrijirea vizitatorilor s'a mărit şi maĭ mult după ce aŭ văzut că nu s'a luat nicĭ o măsură pentru pedepsirea culpabililor.

Ancheta

Ministrul a ordonat să se facă anchetă. Doĭ ofiţerĭ din Rîmnicu-Vîlcea aŭ fost delegaţĭ— de oare-ce Govora depinde de această garnizoană—să facă ancheta. Şi s'aŭ constatat lucrurĭ foarte grave.

In public se răspîndise zvonul că ofiţeriĭ vor fi trimişĭ înaintea consiliuluĭ de reformă. Peste cîte-va zile s'a zvonit că, în urma unor marĭ stăruinţe depuse pe lîngă ministru de rudele şi amiciĭ ofiţerilor, D. general Berendeĭ a decis să le dea cîte 20 zile de arest.

Pîna acum însă nu li s'a dat acestor ofiţerĭ absolut nicĭ o pedeapsă.

Rep.

In numărul de mîine la pagina VI-a cetitoriĭ noştri vor putea vedea rubrica „Mica publicitate". Această rubrică, prin eftinătatea şi prin atenţiunea ce i s'a dat de la crearea eĭ, a atins cu mult succes scopul fie-căruĭ anunciator.

In fie-care Joĭe şi Duminecă dăm loc acesteĭ rubricĭ în ziar.

Un anunciŭ de 4 liniĭ cu un text de 100 litere costă numaĭ 0.50 banĭ.

Anunciurile trebuiesc trimise cu o zi maĭ nainte, aşa că anunciurile pentru numărul de mîine se primesc pînă azĭ la ora 6 p. m. Din provincie textul dimpreună cu costul se trimit prin mandat poştal.

D. Ferichide şi chestia apeĭ

In urma zgomotelor răspîndite în Capitală cum că ministerul de interne ar fi refuzat să aprobe votul consiliuluĭ comunal privitor la alimentarea Bucureştiuluĭ cu apă de la Bragadiru şi însărcinarea D-luĭ inginer Radu cu conducerea lucrărilor, un redactor al nostru s'a dus azĭ de dimineaţă la primărie de unde a luat următoarele informaţiunĭ.

*

Votul consiliuluĭ comunal e privitor numaĭ la admiterea în principiu a acestuĭ fel de alimentare cu apă a Bucureştiuluĭ.

Consiliul comunal a însărcinat pe D. Radu cu facerea unuĭ proiect în acest sens, proiect care pînă acum nu a fost depus la primărie şi asupra căruia consiliul comunal se va pronunţa în prima şedinţă ce o va ţine după convocarea sesiuneĭ.

*

Printr'o adresă trimesă erĭ de către ministrul de interne, căruia D. Robescu îĭ făcuse cunoscut hotărîrea consiliuluĭ în cestia apeĭ, D. Ferichide anunţă că a aprobat această hotărîre, rămînînd bine înţeles ca atuncĭ cînd proectul va fi votat să se pronunţe definitiv asupra luĭ.

*

Daca în adevăr— ni s'a spus la primărie— ministrul s'ar fi aflat în faţa proectuluĭ definitiv şi l'ar fi refuzat, atuncĭ de sigur că în faţa acestuĭ vot de blam consiliul comunal n'ar fi aşteptat nicĭ un moment şi 'şi-ar fi prezentat în corpore demisiunea.

Vip.

La alegerile pentru complectarea consiliuluĭ comunal al oraşuluĭ Focşanĭ, efectuate în zilele de 29 şi 31 Iulie, aŭ fost aleşĭ D-niĭ maĭor Alfons Toren, N. T. Nestor, Ştefan Vasilescu şi I. Popazu.

Inaugurarea diguluĭ de la Galaţĭ

— Prin fir telegrafic —

— De la trimesul nostru special —

Galaţi, 1 August, ora 1 p. m.

Impreună cu ceĭ-l'alţĭ reprezentanţĭ aĭ preseĭ din Capitală carĭ aŭ fost invitaţĭ să asiste la inaugurarea noului dig de apărare a Galaţilor împotriva inundaţiilor, am ajuns azĭ dimineaţă la Galaţĭ. Ni s'a pus la dispoziţie un vagon special, în care a luat loc şi D. inginer Popovicĭ, din partea c. f.

*

Indată ce am ajuns la Galaţĭ, ne-am urcat într'un tren special, cu care am pornit pe noua linie Galaţĭ-Bîrlad.

Apoĭ am vizitat marele dig de apărare care are o lungime de 4,600 metri, o lărgime de şapte şi o înălţime de şase metri. Digul apără Badalanul şi porneşte de la grădina publică mergînd spre şoseaua Reni.

*

Linia Galaţi-Bîrlad e splendid decorată cu tricolorurĭ şi verdeaţă. Digul a fost de asemenea frumos decorat, maĭ ales la începutul săŭ unde s'a ridicat un frumos şi artistic pavilion în care vor lua loc miniştriĭ carĭ asistă la punerea pietreĭ fundamentale.

La orele 12 D-niĭ miniştri Sturdza, Brătianu şi Djuvara aŭ sosit la Galaţĭ.

La serbare aŭ fos invitaţi, pe lîngă autorităţile civile şi militare, şi foarte mulţĭ cetăţenĭ.

D-r. Mihail G. Valerianu.

Scandalul de la grădina Mitică Georgescu

Aseară s'a întîmplat în grădina Georgescu din strada Cîmpineanu un mare scandal. Antreprenorul grădineĭ are în serviciul săŭ maĭ mulţĭ chelnerĭ carĭ pe lîngă că sînt de o obrăznicie revoltătoare apoĭ aŭ şi păcatul că maĭ în fie-care seară se îmbată.

*

Din această cauză eĭ nu-şĭ maĭ daŭ seama de ce vorbesc şi aruncă cuvinte injurioase la adresa publiculuĭ şi cu deosebire a Doamnelor.

Unul dintre chelnerĭ anume Oprea era aseară într'un aşa hal de beţie că abia se maĭ ţinea pe picioare.

El umbla din masă în masă şi insulta lumea.

Un Domn funcţionar care se afla cu soţia sa în grădină, ne maĭ putînd suferi trivialităţile acestuĭ chelner, ĭ-a făcut observaţie. Atîta a fost de ajuns şi chelnerul s'a repezit la acest Domn pentru a-l lovi.

*

Ceĭ de prin prejur aŭ intervenit îndată pentru a pune mîna pe chelnerul care striga cît îl ţinea gura: Lăsaţi-mă să'l omor.... crucea... şi D-zeul... Luptînd ca o fiară, căuta să scape pentru a lovi pe ceĭ din jurul săŭ.

In acest moment aŭ intervenit şi alţĭ chelnerĭ şi s'a încins o bătae în regulă între chelnerĭ şi public.

*

Femeile şi copiiĭ aŭ început să ţipe şi să fugă din grădină. Scandalul nu s'a putut potoli de loc, căcĭ Oprea lovea ca un turbat în dreapta şi în stînga.

Maĭ mulţĭ Domnĭ aŭ fost loviţĭ şi trîntiţĭ jos.

De asemenea cîte-va Doamne, carĭ vroiaŭ să fugă de frică de a nu fi lovite, aŭ căzut jos şi aŭ fost călcate în picioare de lumea care dădea năvală să iasă din grădină.

Din fericire, D. căpitan Condopol, comandantul sergenţilor trecînd, tocmaĭ atuncĭ cu docarul pe la grădina Georgescu şi auzind zgomot şi ţipete, intră numaĭ de cît în năuntru şi puse mîna în ceafa chelneruluĭ. Acesta nu se liniştĭ însă şi pînă la poarta grădineĭ continuă să înjure surugieşte şi să lovească persoanele ce-ĭ eşeaŭ în cale.

Chelnerul a fost legat şi dus la secţia respectivă.

*

Toată lumea din grădină era mult indignată de purtarea acestor chelnerĭ.

Noĭ atragem serioasa atenţiune a D-luĭ Caton Lecca, prefectul poliţieĭ, asupra acestuĭ lucru şi îĭ cerem să pună în vedere antreprenorilor să aĭbă în serviciul săŭ oamenĭ carĭ să se poarte politicos cu lumea.

Dud.

Duelul princiar

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Paris, 31 Iulie. — Prinţul Henri d'Orléans a fost informat de intervenţiunea neprevăzută a unuĭ foarte înalt personagiu italian revendicînd pentru dînsul onoarea de a se bate cu prinţul.

Probabil că generalul Albertone va trebui să cedeze locul acestuĭ personagiu înalt.

Temps zice că ştie că zisa intervenţiune nu se va produce.

Acelaşĭ ziar este autorizat să dezmintă ştirea care zice că prinţul Henri a primit de la ducele d'Aosta o scrisoare coprinzînd dorinţa de a vedea afacerea sa terminîndu-se fără vărsare de sînge.

Paris, 31 Iulie.— Răspunzînd la scrisoarea duceluĭ d'Aosta rugîndu'l să evite vărsarea de sînge, prinţul Henri d'Orléans a declarat că-ĭ este cu neputinţă de a se da înapoĭ.

Prinţul Henri a sosit azĭ dimineaţă la Paris.

ULTIMA ORĂ

Demisiunea luĭ Stoiloff

Prin cercurile politice circulă ştirea că la agenţia diplomatică bulgară s'a primit o telegramă prin care se anunţă că primul ministru Stoiloff 'şi-a dat demisiunea.

Principele Ferdinand, în urma rechemăreĭ agentuluĭ austriac din Sofia, ar fi cerut primuluĭ săŭ ministru ca să dezmintă categoric interviewul din „Lokalanzeiger". D. Stoiloff refuzînd, prinţul l-ar fi sfătuit să se retragă.

Se crede că locul luĭ Stoiloff îl va lua Naciovicĭ, fost ministru de finanţe.

DEPLASARI

31 IULIE

Hotel Colaro: Sterie Pulopulon, arendaş, T.-Jiu.

Hotel Bulevard: I. 'Popea, propriet., Brăila; E. Creţulescu, prop., Peşceana; Honote, inginer, Bacăŭ; C. Gardesco, avocat, Craiova.

Hotel Continental: Strempel, inginer, Sangerhausen; Horunng, director, Sangerhausen; Durando, inginer, T.-Ocna; C. Iorgulescu, prop., R.-Sărat.

Hotel Capşa: I. Cantacuzino, inginer, Călimăneştĭ; Printz A. Ghica, inginer, Iaşĭ; E. Băleanu, prop., Sinaia.

Hotel Regal: Andre Lerll, ziarist, B.-Pesta; Ludvig Halla, ziarist, Viena; Locot. Chintescu, militar, Tecucĭ; Căpitan Sarbescu, militar, Govora.

Hotel Bristol: Finchelstein, inginer, Iaşĭ; Rudolf Schätti, inginer, Odesa; Boicarulo, inginer, Sinaia; D. M. Hay, inginer, London; Landaner, voiajor, Viena; C. M. Demetriu, arendaş, Moineştĭ; Richard Arndt, medic, Oppelu.

Hotel Dacia: I. Georgescu, comers., Ploeştĭ; A. S. Grimberg, comers., Ploeştĭ; I. Ionescu, comers., Corabia; I. Stăeescu, comers., Caracal, Tabacu Grigore, comersant, Giurgiu; Căpitan Ionescu, militar, Galaţĭ.

Hotel Frascatti: Locatelli, antrepren., Brăila; Maurice Reculex, voiajor, Bruxel; Guillame, inginerĭ Giurgiu; Locot.-colonel Budişteanu, militar Piteştĭ; S.-locot. Stoilow, militar, Craiova; Serge Stocheposino, prop., Petersburg.

Hotel Victoria: Georgescu, comers., Ploeştĭ; Nicolau, funcţ., Constanţa; Constantinescu Fundrica, comersant, Roşiori de vede.

Englisch-Hotel: D. A. Negrescu, prop., Botoşanĭ; D. Vlasceanu, prop., Brăila; O. D. Iorgulescu, casier, C.-Lung; Ap. Dumitrescu, inginer, Urlaţĭ.

Hotel Metropol: Sub-locot. Olteanu, milit., Peatra-N.; Gussi, prop., Focşanĭ; D-na Victoria Kalitzki, menageră, Austria.

Hotel Union: Brand, antreprenor, Bacău; I. Klaim, antrep., Bacăŭ; H. Baisgurin, inginer, Sinaia; S. Stănescu, prop., Călăraşĭ.

Hotel de France: Debiescu, deputat, Argeş; Belanovicĭ, comersant, Orsova, Căpitan Moraiti, milit., Giurgiu; Niculescu; comers., Brăila.

Hotel Universal: Lichenberg, comers., Galaţĭ; P. Păscălescu, comers., Zimnicea; Herscovicĭ, comers., Iaşĭ; L. Haimovicĭ, comers., Bîrlad.

Hotel Gabrovenĭ: Constantin Capoliti, comers., Zimnicea: Traian Georgescu, comers., Craiova; Paraschivescu, comers., Craiova; A. Iliescu, comers., Călăraşĭ; G. Gheorghiu, comers., Călăraşĭ; Stefănescu, comers., Craiova.

Hotel Central: A. Copou, comersant, Alexandria; L. Isacovicĭ, comersant, Chergani; Al. Naum, comers., Constanţa; Pană et Ciropol, moşierĭ, Lehliu; Al. Pribegeanu, moşier, Buştenĭ.

CHARLES DE VARIGNY

„T I M"

(Amintire)

John Morris era unul dintre ceĭ maĭ bogaţĭ proprietarĭ de mine din California.

Din simplu lucrător miner ajunse milionar, era stimat şi iubit de lucrătoriĭ săĭ, ducea o viaţă frugală şi muncea mult. In una din numeroasele mele călătoriĭ am avut plăcerea să cunosc pe John Morris; locuia singur în oraşelul North Beach, avea o casă confortabilă, dar nu luxoasă.

Intr'o seară văzuĭ în odaia de lucru a luĭ Morris un guzgan mare; am voit să-l gonesc.

John Morris mă opri, zîmbind, şi zise.

— Este Tim.

Şi, chemîndu-l, şoarecele sări pe gît la Morris, gudurîndu-se ca un căţel.

— Tim, reluă Morris, este un vechiu prieten; dacă nu era dînsul, nu maĭ vorbeam astă-zĭ cu D-ta.

Apoĭ, după un moment de tăcere:

— Vreĭ să asculţĭ cum m'a scăpat Tim?

— Cum să nu vreaŭ, ziseĭ repede, sînt gata să vă ascult cu plăcere.

*

FOIŢA ZIAR. „ADEVĚRUL"

— 104 —

PIERRE DECOURCELLE

COPIII PARASITI

Partea a III-a

TRASURA DE UNIRE

VII

Spovedirea

Se înspăimîntă şi el şi Carmen cînd se gîndeaŭ că toate nenorocirile acelea eraŭ pricinuite de eĭ.

Ce n'ar fi dat să pue mîna pe scrisorile pierdute?

Era o trebuinţă neapărată să le aibă.

Trebuiaŭ să le caute.

După ce le vor fi găsit, trebuia să caute pe Elena şi pe Fanfan.

Robert era hotărît să facă totul.

Vrea să cheltuiască orĭ cît, să facă orĭ-ce numaĭ să repare răul ce făcuseră.

Se hotărîră să se întoarcă în Paris.

Se pregătiră de plecare.

In ajunul plecăreĭ de la Penhoet Robert văzu între scrisorĭ un plic murdar scris de cine-va care nu ştia a scri bine.

Această scrisoare fusese întîĭ pe acasă, în Paris şi ĭ-o trimesese acolo.

O desfăcu.

De la primele rîndurĭ dete un ţipăt.

Mîna începu a'ĭ tremura.

Intinse scrisoarea soţieĭ sale.

— Citeşte, îĭ zise cu un glas schimbat.

Carmen luă scrisoarea.

Iacă ce citi:

„Domnule colonel,

„Am în mînă un portofel în care se află nişte scrisorĭ iscălite „Carmen".

„Cred că aĭ voi se le aĭ d-ta în mînă, maĭ bine de cît soţia d-tale cu atît maĭ mult cu cît se vorbeşte în ele de multe orĭ de un copil numit Marcel.

„Sînt sigur că aĭ face un mic sacrificiŭ ca să le dobîndeştĭ. Dacă ne învoim asupra ţifreĭ, sînt gata să ţi le înapoez.

„Dacă îţĭ trebue, poftim mîine sub viaducul de la Auteuil, la 2, după prînz.

„Vom vorbi.

„Mă încred în d-ta ca să nu amestecĭ poliţia în această afacere

„Primeşte, d-le colonel, încredinţarea stimeĭ mele deosebite.

Un fost soldat

— Luĭ D-zeŭ i s'a făcut milă de noĭ, strigă Carmen.

„Ramon va fi convins.

Şi plecară repede...

VIII

Nu e noroc

In momentul cînd credeaŭ Isidor şi demniĭ săĭ tovarăşĭ să pue mîna pe fericire, o altă nenorocire îl izbea.

Găsiră calul,—pe bătrînul Troppmann—mort, mort.

In faţa acestuĭ noŭ nenoroc se gîndiră La Limace şi Zefirina că la urma urmeĭ aŭ început a maĭ îmbătrîni şi că tot nu eraŭ să maĭ umble mult prin bîlciurĭ.

Ar fi dorit să vîndă căruţa şi să se stabilească într'un oraş, la Paris.

Voiaŭ să învîrtească şi eĭ vre-un negoţ.

— Bună ideie, zise, Isidor. Aşa am putea aştepta rezultatul afacereĭ d'Alboize.

— Dar ne trebue învoiala notaruluĭ hoţuluĭ de Claudinet, zise La Limace.

Moartea caluluĭ ne dă o ocazie bună.

— Ce fel?

— Acum putem cere această învoire.

— Aşa e. Aidem!

— Dar cu căruţa ce facem?

— Am eŭ cuĭ să o vînd, zise Zefirina, mĭ-a propus maĭ zilele trecute o cărturăreasă să ĭ-o vînd.

— Şi unde locuim?

— Găsim noĭ.

— Bine.

— Atuncĭ Zefirina să se ducă la cărturăreasa, tu, La Limace du-te la notar şi eŭ caut o locuinţă.

— Dar copiĭ?

— Ia pe Claudinet, cu tine la notar.

— Şi Fanfan?

— Il iaŭ cu mine.

— Bun.

Aşa făcură.

Notarul se învoi fără greutate.

Ceru numaĭ ca jumătate din suma luată din vînzare să fie vărsată în mîinele sale, ca să o plaseze în numele luĭ Claudinet.

Zefirina izbuti şi ea.

Căruţa trebuia plătită a doua zi cu banĭ gheaţă în mîinele notaruluĭ.

Şi apoĭ speranţa era mare.

Toţĭ se gîndeaŭ numaĭ la ce aveaŭ să ia de la d'Alboize.

Isidor găsise locuinţă.

Mahalaua în care eraŭ să se mute era depărtată, tocmaĭ la Butte-aux Cailles, printre neguţătorĭ de peĭ de epurĭ, strîngătorĭ de zdrenţe de prin gunoae, şi de cutiĭ vechĭ de sardele.

Casa era compusă dintr'un cat şi un pod.

Era aşezată într'o înfundătură.

Uşa de stejar îĭ era solidă şi da într'un coridor lung şi drept din care intraĭ într'o sală care avea o fereastră cu zăbrele aşezată sus.

O altă odaie maĭ mică, da, tot printr'o fereastră cu zăbrele şi aşezată sus, într'un fel de puţ care servea de curte uneĭ case vecine înalte.

Aceasta era să fie odaia luĭ Isidor.

Maĭ era o odăiţă pentru copiĭ.

La aceasta te suiaĭ pe o scară cu vreo şapte trepte.

Ea era luminată numaĭ de un ochĭ şi da în pod de care era despărţită cu scîndurĭ.

Fereşte că toată casa era derăpănată şi murdară.

Totuşĭ La Limace era încîntat.

Ce avea bun era că era ascunsă.

Era numaĭ bună pentru meşteşugul lor.

Era tainică ca o închisoare.

— Aicĭ dacă avem vre-o ceartă cu vre-un cetăţean, zise Isidor rîzînd sinistru nu ne e teamă că ne aude cine-va.

Plătiră chiria cu banĭ de pe căruţă şi fu vorba să se mute a doua zi.

— Apoĭ mîine e ziua întîlnireĭ cu colonelul! zise Isidor.

— Ce are a face? zise Zefirina. Intîlnirea e după prînz. Noĭ ne facem azĭ pachetele, predăm căruţa eŭ plec cu copiĭ şi voĭ, după ce sfîrşiţĭ veniţĭ.

— Da. Claudinet va trage căruţa cu lucrurĭ; mişcarea o săĭ facă bine zise La Limace cu cruzime.

— Dar Fanfan?

— Să'l ţiĭ să-ţĭ ajute.

In seara aceta băură bine.

Cu toate acestea Zefirina se sculă de vreme a doua zi, şi ajutată de copiĭ începu să strîngă lucrurile.

Panoufle se dusese să aducă o cărucioară ca să pună lucrurile.

După aceea plecă cu La Limace

Era vorba că după ce vor sfîrşi afacerea cu colonelul să se întîlnească în locuinţa cea nouă.

Pe cînd plecară Isidor întrebă

— Dar scrisorile?

— Ce?

— Nu le ieĭ cu tine?

— Nu.

— De ce?

— Lasă că staŭ ele bine în cufăr.

— Dar bine?...

— De unde ştiŭ eŭ că d'Alboize ăla nu pune cîţĭ-va agenţĭ de aĭ poliţieĭ prin prejur să sară pe mine şi să mi le ia?...

(Va urma)

„Minerii din Pensilvanga, începu el, aŭ mare iubire pentru şoarecii carĭ locuiesc în mine.

Sărmaniĭ oameni, aruncaţĭ toată ziua într'o groapă unde razele vesele ale soarelui nu'pătrund, simt pentru şoarecĭ o deosebită afecţiune, eĭ şi cu aceste micĭ animale locuesc împreună şi tot împreună sînt expuşĭ a fi ucişĭ de teribilul grisou. Nu rîde, pentru minerĭ şoarecele de mină este tot aşa de iubit după cum vă este D-v. cîinele.

Tim este tovarăşul meŭ nedăspărţit, veĭ vedea cum graţie acestuĭ mic animal am scăpat de la o moarte sigură.

Intr'o dimineaţă, sosind la mină, supraveghetorul mă opri d'a mă scoborî în ea, de oare-ce o explozie de grisou dărîmase pereţiĭ uneĭ galeriĭ şi îngropase de viu pe un sărman lucrător.

N'am voit să ţiu seamă şi armat cu un felinar şi merinde intraĭ în mină urmat de Tim.

Enorme blocurĭ de stîncĭ astupaŭ galeriile, începuĭ să lovesc în ele numaĭ doar ca să primesc răspuns de la lucrătorul închis.

Fără să'l văd, Tim o şterge; mă găseam deci singur într'un haos negru.

Loveam mereŭ; zidurile fiind însă slabe, se dărîmară şi rămăseĭ închis şi eŭ.

Mĭ-era frică de moarte, merinde şi lumină n'aveam de cît pentru o zi, maĭ venea apoĭ teama de asfixie, locul în care eram închis fiind mic de tot.

Frica de moarte mă tortura, vedeam moartea cum mă coprindea şi nu puteam să lupt contra eĭ, era, Domnul meŭ, ceva îngrozitor, ceva care nu poate fi descris.

Inainte d'a stinge lampa, căcĭ se sfîrşea rapiţa din ea, mă uitaĭ la ceasornic; eraŭ orele opt de dimineaţă.

Şedeam în întunerec, aşteptînd să mor, cînd cine-va se mişcă lîngă mine; era Tim care venea, nu ştiŭ pe unde, să se gudurească lîngă stăpînul săŭ. Imediat am aprins lampa şi am sărutat pe Tim, deschiseĭ apoĭ coşul şi îĭ dăduĭ să mănînce ce va voi.

Scoseĭ creionul şi o hîrtiuţă, apoĭ la lumina palidă a lampeĭ scriseĭ: „*Sînt închis în galeria Bernard, veniţĭ în ajutorul meŭ.*“— Morris.— După asta agăţaĭ biletelul de gîtul luĭ Tim şi îĭ dăduĭ drumul prin gaura prin care venise.

Peste şase ceasurĭ Tim sosi iarăşi cu un alt bilet de gît, bilet în care oameniĭ meĭ îmĭ vesteaŭ că voĭ fi scos din închisoare.

Vezĭ, scumpe oaspete, cum Tim m'a scăpat de la o moarte sigură?“

*

Şi, ca altă dată, Morris chemă pe Tim; mititelul veni îndată să se gudure la picioarele luĭ John Morris.

Nu m'am putut abţine să nu-l mîngîĭ şi eŭ; era pentru prima oară cînd puneam mîna pe şoarece.

Tim era bătrîn, dar încă foarte inteligent.

Caien.

Pentru gospodine

Pîine imperială. — Baţĭ spuma din 4 albuşurĭ, o amestecĭ cu 7 gălbinuşurĭ de ouă şi cu 140 grame de zahăr; adaogĭ 70 grame de migdale prăjite cu zahăr şi tăiate mărunt şi 122 grame făină şi cocĭ pîinea.

Gastr.

Spectacole

Grădina teatrului Lieblich (Jignitza), Vinerĭ 1 August 1897 se va juca pentru a 5-a oară *Ocolul pămîntuluĭ în 80 de zile* de Jules Verne şi D'Ennery.

Grădina Hugo. — Teatru de varietăţĭ. In timp de ploaie, în sala Hugo.

Grădina centrală.—Concert dat de orchestra D. Dinicu.

Grădina Lukianoff, strada Cîmpineanu.—In fie-care seară teatru de varietăţĭ. Trupă Nouă. In timp de ploaie reprezintaţia se dă în fosta sală Orfeŭ.

Grădina Cosma.—Concert muzical.

Grădina Frascati.Concert de orchestră.

Grădina Raşca.—Direcţiunea D-luĭ Simion Petrescu. In fie-care seară reprezentaţiunĭ variate a la Koster & Bials din New-York, teatru, gimnastică, danţurĭ, concerturĭ şi pantomime.

Trupa se compune din artiştĭ de concert şi pictor instantaneŭ. Vor fi apoĭ tablourĭ variate, între carĭ de remarcat galeria maeştrilor modernĭ, cu costume, decoraţiunĭ şi alte multe lucrurĭ demne de văzut.

Preţurile locurilor: Loja 10 leĭ; Stal I 2 leĭ, Stal II 1 leŭ; militariĭ şi copiiĭ plătesc jumătate.

Grădina Mitică Georgescu, str. Cîmpineanu.—Teatru de varietăţĭ. Trupa Burienescu.

Starea civilă

Declaraţiĭ de căsătorie

Stoĭan C-tin Neagu, cu d-ra Margareta Elisabeta I. Roşu; Albert Lebrun, cu d-ra Iosefina Schutkowski; Ion Scarlat Andreiŭ, cu d-ra Theodora Păuna Ioniţă Petre; Nicolae Ion Radu, cu d-na Ana Iacob; Samuel Blumenfeld, cu d-ra Bela Rosenberg; Stefan Calinic, cu d-na Maria Ioniţă, fosta Lanciuc; Ion Calota, cu d-ra Mara Stoica Stan; Ştefan Dincă Gheorghe, cu d-ra Ana Maria Iosef Toth; Ioniţă A. Popescu, cu d-ra Anica Mateĭ Ştefan; Dumitru I. Dăescu, cu d-ra Maria D. Ilie.

Biblioteca nouă ilustrată

a 25 banĭ volumul

Atragem deosebita atenţiune cititorilor asupra acesteĭ bibliotecĭ ieftine, tipărite cu îngrijire, pe hîrtie bună, şi care nu costă de cît 25 banĭ volumul. Volumele apărute sunt:

Jules Mary. Amour d'enfant, amour d'homme, un volum de ,126 paginĭ 25 banĭ.

X. de Maistre. La jeune Siberiene un volum pe 130 paginĭ. 25 banĭ.

MODE

Jachetă de oraş

Jachetă e stambă bleŭ cu guler şi reverurĭ de taffetas ecoses. Cingătoare albă.

Pălărie rotundă, fason balero, garnisită cu pompoane marĭ de pene albe şi cu un volan de şantili negru.

Laura.

Noutăţĭ literare

Astă-zĭ am primit în Sala noastră ultimul volum al mareluĭ scriitor **Paul Bourget**, întitulat **Voyageuses.** Abia apărut, acest volum a şi atins în Paris a zecea ediţie. Şi acest volum ca toate cele-l'alte se poate găsi în sala noastră cu preţul de leĭ 3.25.

PREMIU PENTRU CITITORUL „ADEVĔRULUI“
No. 2902
Acest bon detaşat şi expediat Administraţieĭ ziaruluĭ nostru dă drept la premiŭ şi este valabil pînă la 5 August inclusiv.

INŞTIINŢARE

In urma încuviinţăreĭ D-luĭ preşedinte aĭ tribunaluluĭ Ilfov secţia II-a civilo-corecţională cu adresa No. 11125 şi conform jurnaluluĭ încheiat tot de acel tribunal sub No 2773 şi 2781 din 1897 se aduce la cunoştinţa generală că în ziua de **2 Septembrie 1897** orele 11 dim. se va ţine licitaţie în pretoriul tribunaluluĭ Ilfov pentru darea spre tăere a pădureĭ de pe moşia **Crevedia-Mare** ce aparţine de comuna Crevedia-Mare din *judeţul Vlaşca, plasa Neajlov-Clavacioc* averea moştenitorilor defunctuluĭ C. Adam.

Pădurea se compune din 2 trupurĭ şi se dă spre tăere afară de zăvoae şi pădurea de anin.

Condiţiunile se pot vedea în regulamentul pentru exploatarea pădurilor pe periodul cu începere de la 1 Septembrie 1896, publicat în Monitorul oficial No. 80 din 11 Iulie 1896, Art. No. 2. 3. 4. 6. 7. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 19. 20. 21. 22 23. 24. 43. 46. 47.
1634—12

FOIŢA ZIAR. „ADEVĔRUL“

— 122 —

GORON

Destăinuirile unuĭ poliţist

II.—In Crimă

CAP. V

O Incercare

Pe Almayer îl perdeaŭ laudele.

Il pusesem la Conciergerie unde sta într'o celulă dublă în tovărăşia a doĭ agenţĭ.

Intr'o seară le zise.

— D. Goron a cîştigat o parte din partidă, dar sper să cîştig eŭ pe cea de a doua.

Curînd după acesta, de oare-ce agenţiĭ Siguranţeĭ nu aŭ misiunea să'şĭ petreacă viaţa în puşcărie, luarăm pe ceĭ carĭ păzeaŭ pe Almayer şi puserăm în celulă doar bandiţĭ de drumul mare.

Indată Almayer se împrieteni cu eĭ

Caracterrstica acestuĭ om era un talent de asimiliare ne maĭ pomenit.

Era la locul luĭ unde îl puneaĭ.

La Lyon ofiţeriĭ de garnizoană îl luaseră drept ofiţer.

Pe la băĭ pe unde se ducea se da drept senior mare şi nimenĭ nu se îndoia că era senior mare.

In închisoare pare că era frate cu bandiţiĭ cu care se afla la un loc.

Familia luĭ îl părăsise cu totul.

Nu maĭ voia să facă nimica pentru el.

Avocatul săŭ şi eŭ care simţeam milă pentru un om a căruĭ viaţă se schimbase aşa de repede, făceam ce puteam ca săĭ maĭ îndulcim traiul.

Trebuie să spuĭ că'mĭ arătă multă recunoştinţă.

Afară de falşurĭ pe carĭ tăgăduia, îmĭ spunea tot cu cele maĭ micĭ amănunte.

Aşa trecură cîte-va săptămînĭ.

Nu aveam a'l mustra de nimic.

Nu făcuse nicĭ o încercare de fugă

Intr'o zi ceru să vorbească cu mine.

Il aduseĭ în biuroŭ.

Imĭ zise că vrea să fie singur cu mine.

Mă învoiĭ.

Cînd rămaserăm singurĭ îmĭ zise

— D-le Goron, ţĭ sînt recunoscător pentru toate bunătăţile ce aĭ avut cu mine şi am să-ţĭ daŭ o dovadă strălucită.

— De ce e vorba?

— Pot sa'ţĭ fac un mare serviciŭ.

— Mie?

— Da.

— Cum?

— In celula mea se află unul Bouteille şi un altul carĭ aŭ făcut numeroase hoţiĭ cu adevărat extraordinare.

„Pînă acum nu aţĭ putut pune mîna pe ascunzătoarea lor.

— Eĭ bine?

— Eĭ bine mĭ-aŭ spus'o mie şi mĭ-aŭ spus şi o tîlhărie mare ce aĭ de gînd să facă camaraziĭ lor carĭ aŭ rămas liberĭ.

„Am planul loculuĭ dar e neîndestulător nu puteţĭ izbuti să găsiţĭ lucrurile furate nicĭ să prindeţĭ pe cel-l'alţĭ numaĭ cu atît.

„Trebuie ca Marţĭ seara la 9, să mă luaţĭ cu D-v. în strada Saint-Maur în casa ce vor să jefuiască.

„Nu crede că vreaŭ să fug; legaţĭ-mă dacă vreţĭ şi cred că voĭ putea aduce un mare serviciŭ societăţeĭ căcĭ ticăloşiĭ de carĭ e vorba sînt în stare să omoare pe proprietarul caseĭ...

„Eŭ sînt escroc, se poate, dar mie groază de sînge şi aşĭ face orĭ-ce numaĭ să împiedic un omor.

Il ascultasem zîmbind.

— Dragul meŭ, îĭ ziseĭ să vorbim serios dacă vreĭ dar fleacurĭ nu.

El se indignă:

— Ce fel? cînd eŭ vreaŭ să'ţĭ fac un serviciŭ, D-ta crezĭ că'ţĭ întind o cursă?

Iĭ răspunseĭ:

— Te cunosc; nu pot crede ce spuĭ,

— Iţĭ daŭ cuvîntul meŭ de onoare D-le Goron.

— Nu'mĭ ajunge. Mi-e frică să nu fugĭ.

— Bine răspunse el; nu maĭ zic nimic.

Si'şĭ muşcă buzele.

— Bine facĭ, îĭ ziseĭ căcĭ maĭ bine să nu descopăr ce-miĭ spuĭ do cît să pierd un prizonier aşa de preţios ca D-ta.

Almayer spusese că nu maĭ zice niminic.

Peste cincĭ minute iară urmă.

— D-le Goron, nu înţelegĭ D-ta că într'o asemene afacere e angajată răspunderea D-tale... Dacă s'ar omorî un om Marţĭ seara, n'aĭ avea D-ta mustrare de cuget că nu m'aĭ ascultat?

„De ce aĭ a te teme? Ia orĭ-ce măsurĭ crezĭ de cuviinţă.

— N'am încredere.

— Pune patru agenţĭ să mă păzească.

— Ce să fie patru agenţĭ la D-ta care aĭ păcălit întreaga poliţie franceză şi belgiană.

Prizonierul meŭ rupse un condeĭ cu care se juca.

Il urmăream cu ochiĭ.

Văzusem că se schimbase la faţă.

— Dragul meŭ, îm ziseĭ în mine nu ştiŭ ce vreaĭ să facĭ, dar de sigur îmĭ întindea o cursă,

De data asta mirosisem bine.

A doua zi un deţinut înainte de a pleca la închisoarea Santé, spuse că are să'mĭ facă nişte destăinuirĭ însemnate.

Il aduseĭ în cabinetul meŭ.

Şi acesta îmĭ zise:

— D-le Goron, aĭ fost cu bun mine vreaŭ să'ţĭ fac un serviciŭ.

Mă miram de atîtea dragoste a hoţilor pentru cel care îĭ arestase cînd deţinutul zise:

— D-le Goron serviciul ce'ţĭ fac nu e ceva ordinar: vreaŭ să te scap să nu te pomeneştĭ cu capul spart or şi maĭ răŭ.

Eŭ zîmbeam.

Lucrul mă interesa căcĭ în ce priveşte poliţia, trebuie să ascultĭ orĭ-ce dar eram sceptic.

Credeam că şi acesta vrea să-mĭ spue niscaĭ fleacurĭ.

Hoţul urmă:

— Un tip, un milionar care e prizonier, milionarul care e cu Bouteille s'a gîndit la ceva minunat.

„Vrea să te păcălească de nu să îţĭ ia şi pielea.

Mărturisesc că, cu tot sîngele meŭ rece, lucrul începea să mă intereseze.

Inţeleseĭ că era vorba de Almayer.

— Iacă de ce e vorba urmă omul meŭ: milionarul de care vorbesc şi care e ceva minunat, a făgăduit 50000 fr. dacă se pot strînge patru-zecĭ de tovarăşĭ zdravenĭ carĭ—cînd te ducĭ D-ta cu el la un loc spre Menilmontant unde zice că are să-ţĭ ajute să prinzĭ o tîlhărie să sară asupra D-tale.

„Aĭ fost bun cu mine şi n'am avrut să-ţĭ se întîmple ceva.

In acest moment omul meŭ scoase gheta şi trase afară o scrisoare ascunsă în ea.

— Iacă, zise el şi scrisoarea ce eram însărcinat să duc unuĭa din închisoarea Santé care e să iasă peste două zile. El era să o ducă la adresă.

Citiĭ:

„Fraţilor. Un tip exstra a făgăduit 50000 fr. dacă faceţĭ ce vă cere“.

Apoĭ era cu deamănuntul arătată recrutarea pungaşilor care trebuia să facă operaţia.

Semnul era ridicarea în vînt a uneĭ batiste, de către Almayer.

(Va urma)

Proprietar CONST. MILLE — Tipografia ziaruluî «Adevĕrul» Pasagiul Băncei Naționale — Tipărit cu cerneală E. T. Gleitsmann, Dresda